

OBSAH

Úvodník Úvodní slovo	3
Rozhovor R.D. Josef Faltejsek, Liberec a Dlouhý Most	8
Představujeme farnost Dlouhý Most	4
Duchovní slovo Radek Vašínek: Kdo je Duch svatý?	13
Církevní stavby v diecézi S Radkem Rejškem za zvony kostelů litoměřické diecéze	11
Zprávy Kněžské svěcení v Litoměřicích Historické kalendárium Krátké zprávy z diecéze Ohlédnutí za Nocí kostelů Katolická škola v Bohosudově získala dva tituly	12 13 14 16 17
Napsali jste Pouť ke sv. Zdislavě	18
Charita Oblastní charita Česká Kamenice navštívila rumunský Banát Co se děje v charitách	20 21
Pozvánky Pozvánky	22
Fotogalerie Kněžské svěcení v Litoměřicích	23

Fotografie na titulní straně časopisu:
Karel Pech

Fotografie bez uvedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
červenec 2015 • 20. ročník • 4. číslo • 20 Kč

Proč ne já?

Vážení čtenáři,

po dvou letech jsme opět svědky oné radosti po místní církvi, již je kněžské svěcení.

Rok od roku silně pociťujeme nouzi v nedostatku kněží. Díváme-li se na tuto záležitost lidským pohledem a uvažováním, zdá se, že se neodvratně blíží další a další problémy spojené s urgentní potřebou kněžských povolání.

Naštěstí – být knězem – to není zaměstnání nebo jen služba, je to povolání. Povolávajícím je Bůh, který je tajemný, ale také všemohoucí. Boží Syn Ježíš Kristus nám poukázal na charakter kněžského povolání: bude vždy nedostatkovým zbožím, protože není „na sklad“, ale je darem. Proto je v každé době aktuální Ježíšova výzva k modlitbě za povolání: „Proste (...)

Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ (Mt 9,37) Stejně tak je v každé době aktuální Ježíšův příslib: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20) Drama povolání se odehrává mezi těmito dvěma póly – ujištěním o blízkosti a vědomím nedostatku.

První čtení o 11. neděli v mezidobí (14. června) nám nabídlo text, který jsem po letech znovu objevil, slova samotného Hospodina, zachycená prorokem Ezechielem: „Já vezmu z vrcholku vysokého cedru slabou větévku, ulomím ji z jeho nejvyšších výhonků a zasadím ji sám na vysoko vyčnívající hoře. Na vysoké Izraelově hoře ji zasadím, vyžene větve, vyraší výhonky, ponese plody, stane se nádherným cedrem.“ A dále: „Ponižuji strom vysoký, povyšuji strom nízký, dávám uschnout stromu zelenému, vypučet stromu suchému.“ (Ez 17,22–24)

Co to pro nás znamená? Svět je jako zahrada, v níž jsou stromy. Nyní se zdá, že staré stromy padly nebo byly pokáceny, a nové nikdo nevyasadil. Ale Bůh nám připomíná, že je to právě on – Všemohoucí, který dá vypučet i stromu suchému. Krásný silný cedr pak vyrůstá ze slabé větévky. Když ji Pán zasadí, pak se dějí divy.

Je to příměr, který v dnešní době a tady, kde jsme doma, potřebujeme slyšet. Přes všechny lidské černé prognózy Bůh nedopustí, když to uzná za vhodné, aby cedr naší místní církve padl. Je potřeba jen slabá větévka... tedy já...

Jiný prorok – Izaiáš – nám předává Hospodinovu naléhavou otázku: „Koho pošlu, kdo nám půjde?“ (Iz 6,8) A stále čeká na odpověď.

Nelze se vymlouvat: já se na to nehodím, mě se to netýká, naší rodiny se to netýká... Každý svobodný mladý katolík by se měl vážně zaposlouchat, zdali toto slovo není určeno právě jemu. Každý takový by měl počítat s variantou, že právě jeho Bůh povolává. A potom i třeba najít sílu k velkorysému odpovědi, tak jak ji popisuje Izaiáš: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ Neměli bychom se ptát: „Proč já?“, ale spíše: „Proč ne já?“

Není třeba se bát, že přijetím povolání člověk něco ztratí. Naopak – velmi získá. Za sebe mohu říci, že jsem nejšťastnější, když mohu dávat. Sebe a svůj čas. Bohu a člověku...

Přemýšlejme o tom...

P. Stanislav Přibyl, generální vikář

V dalším čísle Zdislavy

- ▶ představíme **prof. Karla Strettiho**, akad. malíře, vedoucího pedagoga Ateliéru restaurování výtvarných děl malířských a polychromované plastiky na Akademii výtvarných umění v Praze
- ▶ navštívíme **farnost Nebužely**
- ▶ zavzpomínáme na **Mons. Josefa Helikara**, kanovníka svatoštěpánské kapituly, a v našem miniseriálu o kněžích, kteří v pohnutém dvacátém století působili v naší diecézi a v době druhé světové války spojili své životy na čas s armádou, představíme salesiána **Štefana Siváka**
- ▶ přiblížíme aktivity **Oblastní charity Šluknov**
- ▶ přineseme **pozdánky, zprávy z diecéze**, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů

„Proste (...) Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ (Mt 9,37)

Farnost, která se vyvíjí a roste

Dnes bychom vám rádi představili farnost Dlouhý Most. Ta byla a je co do své polohy celkem malou farností u Liberce, jsou z ní ale spravovány ještě další čtyři farnosti – Křižany, Žibřidice, Jitrava a Rynoltice, a rovněž poutní kostel ve Zdislavě. V současné době zde působí dva duchovní – kněz Josef Faltejsek a trvalý jáhen Michal Olekšák. Radostí této farnosti je společenství, které tu za posledních pět let vyrostlo.

Z historie

Farnost Dlouhý Most se nachází již od dob svého vzniku na významné dopravní cestě spojující Čechy s Lužicí. Původně zde byly mokřiny, přes které bylo nutné zpevnit cestu (to se dělávalo otepni větví a kulatinou). Vznikl zde jakýsi dlouhý most, podle něhož byla osada pojmenována.

se náhle stal farářem mrtvé farnosti, neboť z Dlouhého Mostu bylo odsunuto až 98 % obyvatelstva německé národnosti, což znamenalo v podstatě odsun a násilné zničení této farnosti. Přes tuto hrůzu si P. Bittner vyžádal zůstat na Dlouhém Mostě a farnost znovu probudil k životu díky své otevřenosti pro novoosídlence a zároveň díky pravidelnému kázání v německém jazyce. Tato jeho kázání byla tvrdě zakázána až novou totalitou, a i přes opakované žádosti o povolení, které neúnavně dával na místní ONV [Okresní národní výbor – pozn.], nesměla němčina v kostele už zaznít. V závěru svého života a v pokročilém věku si komunistické vedení obce vymyslelo falešné pozvání na setkání duchovních, a tak se na 1. máje stal nevědomky terčem posměchu mnoha lidí, když ho vůz jedoucí do Liberce na setkání duchovních zavezl rovnou do prvomájového průvodu, kde ho posadili na povoz s prvomájovými hesly. Od té doby v sobě nosil pochopitelnou nedůvěru a věnoval se už jen farnímu kostelu.

Vzpomínka šestiletého chlapce na pana děkana Bittnera: *S maminkou jsme pravidelně chodili na mši svatou sem na Dlouhý Most, kterou sloužil pan děkan. Já jsem mu mohl ministrovat. V kostele jsem tehdy míval strach, protože kolem oltáře za války přibývaly kříže se jmény našich známých, kteří padli ve válce. Když jsme pak jednou neděli přišli do kostela, stalo se něco zvláštního. U oltáře nebyl jediný kříž. A co víc, v kostele byli kromě nás s maminkou už asi jen čtyři lidé. Přesto pan děkan šel a sloužil mši svatou. Tehdy jsem to nechápal a ani maminka mi nevysvětlila, kam se všichni poděli. Až časem jsem se dozvěděl, že to byla první neděle po odsunu.*

Farnost, která roste

„Naše farnost se vyvíjí a roste,“ říká Michal Olekšák. „Když jsem se s ní začal seznamovat, chodili sem sotva tři věřící, ale nebylo nic výjimečného, když otec Josef sloužil mši svatou pro jednoho človíčka. Stačilo osm let se věnovat lidem a do kostela dnes přijde i okolo třiceti věřících praktikujících katolíků, a když se podívám na některé maminky, tak to číslo není konečné.“

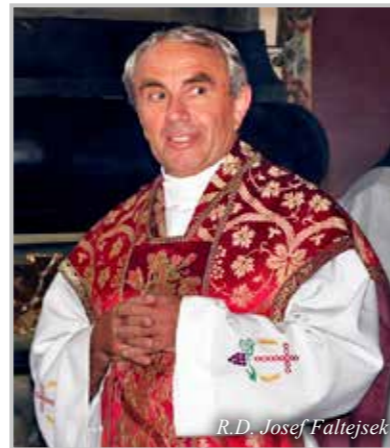
Křest prvních katechumenů

Je krásné i to, že se do svého kostela začínají navracet starší lidé,“ dodává.

Současní správci farnosti

Ve farnosti v současné době působí dva duchovní: kněz Josef Faltejsek a trvalý jáhen Bc. Michal Olekšák.

R.D. Josef Faltejsek zde působí již sedmáctým rokem, je zde ustanoven jako administrátor in spiritualibus. Jeho hlavním posláním je sloužit pravidelně nedělní mše svaté, zpovídat věřící a návštěvovat nemocné. I když je již v důchodovém věku, přináší svěží nápady a nebojí se jít s mladými lidmi na pouť nebo třeba i do bazénu.

R.D. Josef Faltejsek

Bc. Michal Olekšák přijal jáhenské svěcení v loňském roce. Už před svěcením tu ale působil jako administrátor farnosti in materialibus. Dnes má na starosti nejen její vedení, ale i určené duchovní služby. Společně se každou neděli s otcem Josefem střídají v kázáních, čímž bohoslužby dostaly nový, zajímavý a neotřelý ráz.

Místní společenství

„Vzhledem k tomu, že je v naší farnosti hodně mladých rodin, byla tu potřeba i touha některých z nás moci se společně setkávat i mimo mši svatou. Po mém jáhenském svěcení se nám podařilo tuto myšlenku uvést do života. A tak se ve farnosti vždy na pozvání jedné z rodin setkáváme v určitých intervalech v neděli odpoledne,“ vysvětluje Michal Olekšák. „Je ovšem

nutné dodat, že jsme hned od začátku odmítli setkávat se povinně jednou měsíčně, proto se scházíme jednou za dva měsíce a o to více se všichni na setkání těšíme,“ dodává.

Součástí těchto setkání je krátká katecheze na aktuální téma týkající se rodin, následuje diskuze a předávání zkušeností. „A protože naše cesty víry jsou opravdu rozličné, obohacuje nás pohled člověka od mala vychovávaného ve víře, pohled čerstvého konvertity nebo člověka věřícího, ale zároveň neustále hledajícího. Je pro nás velmi důležitá i účast jednoho staršího manželského páru z naší farnosti. Oba manželé mezi nás mladší naprosto zapadli a dělají se s námi o zkušenosti ze svého téměř padesátiletého společného života v manželství.“

Aktivity farnosti

Na prvním místě je třeba zmínit farní pouť ke svatému jáhnu Vavřinci, na kterou se tu snaží podle tradice, zmiňované ve farní kronice, zvat kněze z jiné farnosti. „Dnes je ale také nutné vyjít z kostelů ven a pozvat lidi na společná setkání. Máme pro to krásný pastorální termín *preevangelizace*. Ta je v naší farnosti velice významná, až zásadní. Představa, že se kostel sám od sebe naplní a lidé budou v našich podmínkách křičet a škemrat, abychom hovořili o Bohu, je mimo realitu. Ale co není mimo realitu, je bohatá tradice a kultura, které je církev nositelkou i dnes, a od toho už je pak jen krůček k hlásání radostné zvěsti. A tak je dnes v naší farnosti významnou událostí například začátek adventu, kdy jsou v kostele požehnány adventní věnce, děti z místní základní školy společně s naším sborem zazpívají roráty a adventní písně a pak se vydá průvod na náves, kde se rozsvítí vánoční strom. Toto společné setkání o první neděli adventní je dnes tak hojně navštěvováno, že začátek průvodu je již na násvi, zatímco jeho konec ještě nevyšel z kostela. Jak krásné spojení duchovního se světským!“ poukazuje Michal Olekšák.

Ve spolupráci se školou a místním ob-

Sbor Laurentius

čanským spolkem farnost pořádá farní společenský ples,

s místními dobrovolnými hasiči pak masopust. Ten se tu stal velkou událostí. A žádanou se stala i bohoslužba s žehnáním motorkářům a jejich strojů nebo Noc kostelů, kterou tu připravují s příběhem pro děti a která má mimořádnou návštěvnickou účast.

„Z čeho však máme největší radost, je každoroční pěší pouť rodin a přátel farnosti. Ano,

Pouť rodin a přátel farnosti Hejnice

Sbor Laurentius se snaží navázat na tradici chrámových nebo kostelních sborů, které dříve bývaly skoro u každého farního kostela. Tak tomu bylo ještě do roku 1960 i v kostele na Dlouhém Mostě. Před rokem 1945 míval sbor až šedesát členů včetně muzikantů.

Na podzim roku 2010 nás napadlo oslovit farníky, kteří často vzpomínali na zpívání na kůru, a také ostatní obyvatele obce Dlouhý Most, zda by si nechtěli společně zazpívat při půlnoční bohoslužbě. Zájem byl, a tak jsme si tehdy ještě neformálně v počtu asi deseti zpěváků společně zazpívali pár vánočních koled na půlnoční. Tehdy nás podpořil a svou pomoc nám nabídl i bývalý sólista opery, pan Jiří Ceé. Netrvalo dlouho a od zpěváků, ale i od lidí, kteří nás slyšeli na půlnoční zpívat, vzešlo přání zazpívat si takto i napřesrok. Od září roku 2011 jsme začali pravidelně zkoušet ve škole na advent a Vánoce. To už měl náš sbor asi dvacet členů, kteří zpívali a hráli na hudební nástroje. V jedné z učitelek naší mateřské školky jsme objevili vystudovanou konzervatoristku, ve které má náš sbor profesionální korepetitorku. Jana Falková je výborná klavíristka a muzikantka a do spolupráce s naším sborem zapojila dokonce i své dvě hudebně nadané děti. Po velikonočním zpívání roku 2012 jsme našemu sboru společně vybrali vznešený název LAURENTIUS. Za latinským Laurentius se skrývá jméno svatého Vavřince, který je patronem dlouhomosteckého kostela, kde náš sbor zpívá. V současné době se scházíme každý týden při pravidelných zkouškách. Zpíváme při různých příležitostech: slavnostních bohoslužbách, benefičních i jiných koncertech. Lidé, kteří ve sboru zpívají nebo nás doprovázejí na hudební nástroje, to dělají pro radost i pro potěšení sebe i druhých, k větší cti a slávě Boží. Naším repertoárem je duchovní hudba jak klasická, tak také spirituály, rytmické písně, zpěvy z Taizé a další.

Je zde i mnoho jiných aktivních členů farnosti, mezi ně patří také pan Karel Kyksa, který si vzal na svá bedra organizaci plesů a masopustu a hlavně začal s farníky nacvičovat divadlo pro děti, které se pak pokaždé s velkým ohlasem hraje při Noci kostelů nebo před Vánoce. Další šikovnou osobou je maminka dvou malých holčiček, Maruška, která si vzala na starost obětní průvod při mši svaté. Někdy jde k oltáři takový zástup dětí, že se musí improvizovat, aby každý měl co nést. V neposlední řadě nesmím opomenout všechny ty, kteří přijali volbu do ekonomické a pastorační rady, neboť oni mohou přispět třeba i jen dobrou, ale moudrou radou.

Martina Olekšáková, členka, a tak trochu vedoucí farního sboru

Farní kostel sv. Vavřince na Dlouhém Mostě

farnost má i své sympatizanty–přátele, tak proč je také nepřizvat?“ říká Michal Olekšák. „Letos budeme tuto pouť pořádat již po páté. Je o ni pokaždé tak velký zájem, že pro organizátora není nic příjemnějšího než řešit, zda neobjednat ještě druhý autobus či vagon vlaku navíc,“ dodává. Vrcholem každé této poutě, která je časem pro neformální setkání a rozhovor s duchovními, je bohoslužba, které se vždy účastní všichni poutníci. Je to okamžik pro oslovení a poukázání na Boha.

Aktivít dlouhomostecké farnosti je ale celá řada: víkendy pro děti, sbor, benefiční koncerty, tříkrálové žehnání domů a samozřejmě také výuka náboženství. Ta probíhá ve dvou skupinách rozdělených podle věku, ve třetí skupině se děti připravují na první svatě přijímání.

Děti z náboženství pomáhají druhým

Farnost má také své pravidelně aktualizované webové stránky. Najdete je na adrese www.farnost-dlouhomost.cz

Opravy kostelů, památek

Opravy kostelů a památek jsou jedním z velkých a náročných úkolů. Jak ale Michal Olekšák podotýká, i oprava kostela může lidi spojit.

„Farní kostel máme díky dobré ekonomické rozvaze a Boží přízni zvenku

Žehnání motorkářům

celý opravený. Podařilo se nám sehnat peníze z Evropské unie, Ministerstva kultury ČR, Libereckého kraje, obce Dlouhý Most, ale i od drobných dárců. Nyní se připravujeme na opravu interiéru kostela,“ zmiňuje Michal Olekšák.

Víkendový pobyt dětí z farnosti na jaře v Jitřavě

„Samotná oprava kostelů bez investic do pastorace a lidí ovšem pozbývá smysl. Opravujeme jen kulturní památku s historií, ale v první řadě bychom měli opravovat ta místa, kde se věřící setkávají a která tedy mají budoucnost. Ať se na mě, prosím, nikdo nezlíbí, ale nechtěl bych mít krásný pozlacený opravený kostel, a přitom v něm být sám. Proto také s otcem Josefem dáváme na Dlouhém Mostě přednost postupnému opravování kostela v přímé úměrnosti s „opravou“ po dlouhá léta zanedbávané pastorace lidí,“ dodává.

Osazování zrestaurovaného kříže na věž kostela

Spolupráce s obcí

„Když jsem přišel na Dlouhý Most, snaha o záchranu kostela ve spolupráci s obcí probíhala na úrovni zasílání výhrůžných dopisů na biskupství, aby si farnost okamžitě kostel opravila, protože ohrožuje zdraví a životy místních dětí. Při prvním setkání s panem starostou jsem moc zájem neviděl. Je zapotřebí přiznat, že stav kostela a hlavně jeho střecha a krovy byly v tak špatném stavu, že zde opravdu hrozil velký průšvih, kterému bylo nutno okamžitě předejít, a to i za cenu nepřijemností ze strany vlastních lidí. Dnes je díky nové a ambiciózní starostce spolupráce mezi obcí a farností na výborné úrovni,

a to třeba i z toho důvodu, že jsem se jako místní duchovní a zároveň jako zdejší občan stal řádně zvoleným zastupitelem obce. Tím je do jisté míry obec s farností vzájemně propojená,“ říká. „Spolupráci farnosti a zdejšího komunitního života pokládám za velice důležitou, proto se farnost stala členem místního spolku MOST 2012. Aktivně spolupracujeme s místní základní školou a s její paní ředitelkou, a v neposlední řadě i s místními dobrovolnými hasiči. Důležité však je, abychom jako farnost byli i my pro druhé dobrým partnerem, a to i přesto, že zůstaneme

Ukládání dokumentů do kostelní bány

věrní svému poslání a úkolu, který každá farnost, i ta naše na Dlouhém Mostě, má mít,“ dodává.

Česko-německé vztahy

Česko-německé vztahy jsou pro farnost ležící v bývalých Sudetech velice důležité, a to nejen ve vztahu k naší minulosti, ale také s ohledem na budoucnost. „Osobně jsem mohl poznat, jak moc je nutné vzájemné odpuštění a společná snaha o nové přítomné partnerství. Již pět let se naše farnost intenzivně podílí na budování těchto vztahů, zvláště s naší partnerskou diecézí Eichstätt. Měli jsme možnost dvakrát pozvat její zástupce a farníky k nám do naší farnosti, jednou jsme byli požádáni zase my, abychom představili v Německu naši malou farnost,“ připomíná

Dlouhomostecká farnost se představuje na návštěvě v bavorské diecézi Eichstätt

Michal Olekšák. V loňském roce byla při jáhenském svěcení v Hejnicích přítomna delegace a přátelé z eichstättské diecéze. Letos hosté z Německa Dlouhý Most opět navštívili. U příležitosti 70. výročí konce druhé světové války se konal v poutním kostele ve Zdislavě koncert s česko-německou bohoslužbou za míru a smíření. Velký ohlas měla hlavně mezi místními nevěřícími. V současné době se připravuje společný partnerský projekt, který má vést k častějšímu vzájemnému setkávání rodin, poutníků a studentů.

Kam za zajímavostmi

Ten, kdo zavítá na Liberecko, by rozhodně neměl minout překrásné mariánské poutní místo ve Zdislavě, kostel s jedinečným uceleným malovaným stropem s výjevy ze života sv. Jana Křtitele a rokokovými freskami v presbytáři.

Druhým takovým zajímavým místem je kostel sv. Maxmiliána v Křižanech, kde byl zachován gotický presbytář. „Díky pateru Janu Nepomukovi Jiříštemu zde byl před osmi lety objeven zřejmě jeden z varhanních nástrojů z dílny slavného stavitele varhan mistra Josefa Paštiky,“ doplňuje Michal Olekšák s tím, že za zmínku stojí i vzácný

Slavnost sv. Martina

památný zvon, který vítá poutníky v Jablonném v Podještědí. Převezen tam byl před pár lety z kostela v Žibřidicích.

Pozvánka

V sobotu 8. srpna 2015 se v Dlouhém Mostě koná svatovavřínecká pouť, na kterou jste srdečně zváni. Poutní mše svatá začíná v 10 hodin, sloužit ji bude kněz z Hrádku nad Nisou Radek Vašinek.

Dlouhomosteckou farnost ovšem můžete navštívit během celého roku – při každé mši svaté, při každé akci. Budete tu vždy vítáni.

Radosti a starosti farnosti

„Naši radosti je bezesporu společenství, které v naší farnosti za posledních pět let vyrostlo. Jsou tu mladí lidé a jejich děti, které jsou vlídné a s obdivuhodnou tolerancí při bohoslužbách přijímány ve společenství se starší a váženou generací. Radost mám také ze znovu se probouzejícího mariánského poutního místa ve Zdislavě, které více než šest let spalo a jako by ani nebylo. Zachráněn a v loňském roce také otevřen byl rovněž kostel v Rynolticích,“ říká Michal Olekšák.

„Samozřejmě i zde jsou problémy, se kterými se musíme potýkat a řešit je, jak je tomu asi všude. Přál bych si mít pro svou práci dost času a nedělat zbytečné chyby, abych se jednou mohl podívat Pánu Bohu do očí a nemusel se stydět za to, co jsem zde dělal. Osobně ještě dodávám, že nejdůležitější je nemyslet si, že na prvním místě jsem já a tady to všechno je jen díky mně. Já

jsem jen výkonným nástrojem v rukou Božích se svobodnou vůlí, že chci pro NĚJ pracovat,“ zdůrazňuje.

Vize

„Jaké máme vize? Nemám moc rád toto slovo, protože osobní vize bez zřejmé Boží podpory bývají laciné plácání. Dnes je nás ve farnosti okolo třiceti, za rok nás může být sto, ale také třeba jen pět. Zde bych to nechal na Pánu Bohu, čím nás překvapí nebo

Jáhenské svěcení Michala Olekšáka v Hejnicích, na snímku s biskupem Janem Baxantem

osloví, co bychom měli začít dělat. Ne všechno, co nazýváme vizí, může být k užítku. Ale pokud to bude jen trochu možné, tím naším největším přáním je pravidelná mše svatá s knězem uprostřed našeho společenství. Od toho se pak odvíjí vše ostatní. I to, kudy jít dál,“ dodává.

Připravila Jana Michálková
Foto: archiv farnosti

Přehled bohoslužeb:

Dlouhý Most

kostel sv. Vavřínce

každou neděli v 10.00 hodin

Křižany

kostel sv. Maxmiliána

3. neděle v měsíci v 15.00 hodin od Velikonoc do listopadu a na Štědrý den

Jitřava

kostel sv. Pankráce

2. a 4. sobota v měsíci od 17.00 hodin v létě a od 16.00 hodin v zimě

Žibřidice

kostel sv. Šimona a Judy

pro špatný technický stav se neslouží žádné bohoslužby

Rynoltice

kostel sv. Barbory

jednou za rok na první sobotu v prosinci pouť ke sv. Barboře

Zdislava

kostel sv. Jana Křtitele

dle aktuálního poutního programu na každý rok

Oslovil mě pastýřský list za nová kněžská povolání

R.D. Josef Faltejsek působí v kněžské službě už čtyřicet let. Narodil se v Liberci jako druhý z pěti sourozenců. Po maturitě na střední průmyslové škole železniční nastoupil na dva roky na vojnu do Prahy a po ní začal pracovat u Československých státních drah. Pak ho ale oslovil pastýřský list kardinála Trochty za nová kněžská povolání a o náplni jeho života bylo rozhodnuto.

Otče Josefe, kdy jste poprvé pocítil touhu stát se knězem?

Přesně si to nepamatuji. Narodil jsem se ve věřící rodině. Na vojně v Praze jsem namísto trávení volného času se „spolubojovníky“ začal chodit více do kostela na Strossmayerově náměstí v Holešovicích. V té době jsem přemýšlel, jak nejlépe naplnit několik desítek let života. Jestli mám v duši duchovní otcovství, nebo se mám věnovat manželce a dětem. Po vojně mě definitivně oslovil pastýřský list za nová kněžská povolání. Bylo to na Zelený čtvrtek 26. března 1970. Pan kardinál toho dne slavil 65. narozeniny. Jeho apel přihlásit se do semináře byl určen pro mne.

Jak jste se jako Liberečák seznámil s otcem Leopoldem Dvořákem, který působil v té době v Bystřici u Libáně? Jak ovlivnil Vaši cestu ke kněžství?

P. Dvořáček mi usnadnil setkání s panem kardinálem v Litoměřicích. Z doby kaplanování v Liberci byl přítelem naší rodiny.

V roce 1970 jste dělal přijímací zkoušky na bohosloveckou fakultu do Litoměřic, kde jste se setkal se třemi bývalými spolužáky ze střední průmyslové školy, kde jste maturoval. Byla to náhoda, nebo jste se tak již někdy společně domlouvali, že půjdete studovat na kněze?

Na přijímacích zkouškách jsme se setkali tři spolužáci ze železniční průmyslovky v České Třebové. Byl to P. Josef David, P. Karel Klement a já. Po lidské stránce to byla úplná náhoda.

Na fakultě jste se stal po prvním ročníku prefektem zpěvu. Zde jste

se setkal se spolužákem z vyššího ročníku Janem Baxantem a stali se z vás přátelé. Jan Baxant je

později stal naším biskupem. Byli jsme generací nadšených mladých bohoslovců. Pan rektor

Kněžské svěcení v katedrále sv. Štěpána 28. června 1975. Zprava: Josef Faltejsek a Werner Horák.

dnes Vaším biskupem a rád na Vaše studia a hlavně na společný zpěv vzpomíná. Jaké to bylo?

V kněžském semináři se hodně času věnovalo nácviku liturgického zpěvu. Nedělní bohoslovecká mše svatá v katedrále bývala střídavě česky a latinsky, pokaždé jinak. Za prefekta zpěvu si mě k sobě vybral současný náš

nás musel často usměrňovat a řídit, ale víra v našich duších byla pevná a čistá.

Před čtyřiceti lety jste byl vysvěcen na kněze. Kde jste začínal?

Jako novokněz jsem se stal kaplanem na děkanství v Litoměřicích.

Jáhenské svěcení v katedrále sv. Štěpána 7. prosince 1974

biskup a mám na to ty nejlepší vzpomínky. Abych se pochlubil naší bohosloveckou generací, tak mohu říci, že mým přímým spolužákem je biskup Paďour, o dva roky výše Lobkowicz a Herbst, o rok za mnou biskupové Malý, Cikrle a Kajnek. Se mnou do semináře nastoupil také P. Josef Koukl jako nový spirituál a kněz pražské arcidiecéze, který se také

Jak vzpomínáte na své působení v Litoměřicích?

V Litoměřicích byla parta mládeže vedená Vaškem Brejchou. Byl jsem mladý kněz s mladými krásnými křesťany. Přes salesiána P. Pekárka jsme také poznali partu v Otrokovicích a přátelili se. Vzniklo z toho i několik litoměřicko-otrokovických manželství.

Říkáte, že Vás v té době oslovila myšlenka z Francie, kde kněží pracovali v továrnách. Byl to ten hlavní důvod, proč jste šel pracovat do papíren ve Štětí nad Labem?

Dělničtí kněží ve Francii nebylo to hlavní, proč jsem odešel do Štětí. Byla to jen pomocná berlička v mé nespokojenosti, že jsem byl záhy přeložen do Třebenic. Vadilo mi, že komunisté rozhodovali o působení kněží. Přál jsem si zůstat svobodným při svém dalším působení.

Jaké to je pro mladého kněze přijít o státní souhlas k výkonu kněžské služby?

Rozhodnutí jít pracovat do továrny bylo svobodné. Chtěl jsem si vyzkoušet, zda mám na to, abych mohl pracovat mezi mládeží. Po dvou letech jsem to vzdal a požádal kapitulního vikáře, aby mi našel jakékoli místo v diecézi. Byl jsem vyloučen sám ze sebe.

Takže jste nakonec přeci jen nastoupil do Třebenic? Předtím jste už dojížděl ze Štětí do Dubé. Tehdy jste již měl zpět státní souhlas, nebo jak to bylo možné?

Do Třebenic jsem nikdy nenastoupil. Krátce jsem působil jako kaplan v Dubé u České Lípy, než mi vypršela výpověď v papírnách. Byl jsem úplně církvi k dispozici.

Hovoříte o tom, že Vás oslovili P. Jančík s P. Šimáčkem ohledně tehdy nového hnutí v církvi. Oč šlo a co Vám to přineslo?

Setkání se spiritualitou jednoty v Hnutí fokoláre bylo pro mě důležitou vzpourou a živou vodou. Kněžský život dostal novou inspiraci a radost. Je to výborná spiritualita pro laiky i kněze.

Vaše první samostatné místo byl Chlumec. Jakých bylo těch prvních šest let?

Do Chlumce u Chabařovic jsem nastoupil 1. ledna 1980 a působil tam šest let. Byl jsem tam první a zároveň poslední kněz, který zde přímo na faře bydlel. Veškeré zázemí jsem měl u řeholních sester Navštívení Panny Marie. Byl jsem jejich duchovním správcem. Služba u sester byla náročná, ale u nich jsem se také nejvíce naučil.

Nejvýraznějším místem Vašeho působení byl Český Dub, kde jste strávil celých dvanáct let, a rád

Tablo absolventů Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Praze se sídlem v Litoměřicích. Josef Faltejsek je na snímku ve spodní řadě první zprava (vedle něj Jiří Paďour, nynější emeritní českobudějovický biskup). Horní řada, první zprava: Werner Horák, současný lounský děkan a kanovník svatoštěpánské kapituly. Zleva nahoře: Svatý otec Pavel VI., biskup a apoštolský administrátor pražské arcidiecéze František Tomášek a biskup a apoštolský administrátor olomoucké arcidiecéze Josef Vrana.

Pohřeb na Městském hřbitově v Litoměřicích. Zleva: R.D. Ladislav Kubíček, R.D. Josef Faltejsek (v době, kdy neměl státní souhlas k výkonu kněžské služby), kapitulní vikář litoměřické diecéze Josef Henrich a R.D. Josef Helikar.

na tuto část svého kněžského života vzpomínáte. Proč?

Český Dub se zapsal nejvýrazněji do mých vzpomínek. Zažil jsem tam sametovou revoluci a příchod svobody pro život církve. Místní věřící mě zahrnovali svou přízní a podařilo se nám opravit farní kostel Svatého Ducha. Skvělé bylo přátelství s dr. Tomášem Edelem, ředi-

Josef Faltejsek oslavil 40. výročí kněžského svěcení v neděli 28. června 2015 při děkonné mši svaté, kterou sloužil s otcem biskupem Janem Baxantem. Slavnost se konala ve farním kostele sv. Vavřince na Dlouhém Mostě.

Snímek z trůnního sálu biskupské rezidence v Litoměřicích (červen 1973), kde bohoslovci vymalovali ty části stěn a stropu, které nebyly opatřeny freskou. Zprava: Josef Faltejsek, Jozef Piroh, kardinál Štěpán Trochta a Werner Horák. Student odpočívající u nohou kardinála je Josef Čermák.

telem muzea. Jeho objev johanitské komendy byl pro nás oba vzrušující. Jednalo se o dosud nepoznanou a neuznanou práci svaté Zdislavy.

A zároveň se blížilo datum jejího svatořečení.

V roce 1998 krátce před smrtí P. Josefa Součka, který v té době působil v Liberci již dvacátým rokem jako kaplan, jste byl poslán jako farní vikář do svého rodného města, kde působíte dodnes. Jaké to je vrátit se jako kněz domů a setkat se opět se svým spirituálem?

To, že jsem v roce 1998 byl přeložen do Liberce, nebylo mým přičiněním. Prostě to tak přišlo. Tehdy žili ještě oba moji rodiče. Těšilo mě, že jsem jim mohl být blízko a často se s nimi vidět. Rodičům vděčím za vše. Jsem rád, že jsem byl u nich, když umírali.

S P. Opletalem jsme na liberecké faře dobře dvanáct let spolupracovali. Naše přátelství existovalo od 60. let minulého století, kdy on působil v Liberci jako kaplan a věnoval se mládeži.

V současné době jste i administrátorem in spiritualibus farnosti Dlouhý Most, kde sloužíte pravidelně nedělní bohoslužby a od loňského roku zde máte i jáhna. Co pro Vás tato farnost znamená a jak vnímáte mít vedle sebe jáhna, se kterým se společně staráte o tuto farnost?

S RADOSTÍ VÁM OZNAMUJI,
ŽE 28. ČERVNA 1975 V 9.30 H.
V KATEDRÁLE SV. ŠTĚPÁNA
V LITOMĚŘICÍCH
STANU SE

KNĚZEM KRISTOVY CÍRKVE

DNE 29. ČERVNA 1975 V 10 H.
V KOSTELE SV. ANTONINA
V LIBERCI BUDU SLAVIT

PRVNÍ MŠI SVATOU

LIBEREC JOSEF FALTEJSEK
1975 jak...
jak...
jak...

Do Dlouhého Mostu jsem jezdil sloužit mši svatou od roku 1998, ale jen jednou za měsíc. Teď jsou bohoslužby pravidelné a má to příznivý vliv na celou farnost. Hlavní část práce ale odvádí jáhen Michal, který se svou rodinou bydlí u kostela. Vede si zdatně. Je to vždy výhoda, má-li kterékoli místo svého duchovního, který žije s farníky.

Na závěr bych se Vás rád zeptal, otče Josefe, na jednu věc. Lidé se dnes těší do důchodu a čtyřicet let Vaší práce na vinici Páně není jistě zanedbatelných. Proč si tedy nedáte nohy na stůl a neužíváte si zaslouženého odpočinku?

Kněžství není zaměstnání, ale poslání. A poslání nikdy nekončí. Vždy jsme služebníky Božími a nástrojem Kristovým. Od něho vše začíná a také se naplňuje.

Děkuji moc za rozhovor a dovolu mi popřát Vám mnoho Božího požehnání, darů Ducha svatého, síly, zdraví a chuti do dalších let Vašeho kněžského života.

Ptal se Michal Oleškák
Foto: soukromý archiv
R.D. Josefa Faltejska

Kněžské svěcení v katedrále sv. Štěpána 28. června 1975. Uprostřed snímku je biskup František Tomášek, za ním stojí Josef Faltejsek, vlevo pak Werner Horák.

ZVONOV za zvony kostelů litoměřické diecéze

S Radkem Rejškem

Výraznou dominantou Nového Boru je velkoryse pojatý barokní farní kostel Nanebevzetí Panny Marie. Není bez zajímavosti, že právě sem bylo v minulosti převezeno několik významných památek ze zrušených pražských kostelů. Hudebníky jistě zaujme impozantní trojdílný rokokový prospekt varhan, které již na první pohled nesou všechny znaky práce králické varhanářské dynastie. Tyto varhany stály až do josefínských reforem na kůru kostela sv. Cyrila a Metoděje na Novém Městě pražském v dnešní Resselově ulici. Je to právě ten kostel, který dnes patří pravoslavné církvi a v němž byl neslavným způsobem uzavřen osud hrdinných parašutistů, kteří provedli atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Původní nástroj však v rokokových skříních již není, byl nahrazen pneumatickým nástrojem břevnovského varhanáře Jindřicha Schiffnera.

Podívejme se však nyní do věže. Není zcela běžné, že by okna zvonového patra byla zasklená. Pro šíření hlasu zvonu do okolí to není zrovna ideální řešení a má to řadu dalších nevýhod. Zvoníci pražské katedrály by mohli vyprávět, jak Správa Pražského hradu v bezmocném zoufalství nad nekáznými turisty, kteří okny mezi schodištěm a zvonovými patry házeli k památným zvonům nejrůznější odpadky – kelímky od limonád, špejle od nanuků, našly se i cigaretové nedopalky navzdory přísnému zákazu kouření a další „klenoty“ –, nechala tato okna zasklít. Když se poté svatovítské zvony rozezněly, nestačili zvoníci uskakovat před střepy padajícími odkudsi shora. Skleněné tabule prostě nevydržely rezonanci mohutných zvonů...

V Novém Boru nic takového nehrozí, zvon je zde pouze jeden, zato ale je velmi cenný. Dostal se sem rovněž z Prahy, ze zrušeného a zbořeného kostela sv. Lazara, který kdysi stával též na Novém Městě pražském. V roce 1788 císař Josef II. zrušil přílehlý špitál, o němž je první zmínka už k roku 1281, kdy za moru v braniborské době zde byly vykopány dvě jámy pro pohřbívání. Zrušený objekt byl v roce 1791 prodán cechu řezníků, v roce 1886 budovy koupil erár. Celý objekt pak byl zbořen v červnu roku 1901 proti vůli Spolku za starou Prahu, připomíná jej už jen název ulice Lazarská. A právě z tohoto kostela byl do Nového Boru převezen velmi cenný zvon, který je dílem vynikajícího zvonaře Daniela Tapinea, který jej

odlil v roce 1606. Je to zvon mohutný, průměr jeho úhozového věnce činí 130 cm a při hlavním tónu d1 lze jeho hmotnost odhadnout na 1100 kg.

Radek Rejšek,
diecézní kampanolog a organolog

Nový Bor

Setkání u varhan v rámci projektu „Za varhanami litoměřické diecéze“ budou letos probíhat ještě v Maštvě, Rtyni nad Bílinou, Horkách nad Jizerou a Postoloprtech. Součástí těchto akcí bude prohlídka nástrojů, předvedení jejich zvukových možností, prohlídka vnitřku, popularizační přednáška o jejich historii, nastínění řešení konkrétních problémů, malý koncert (pokud budou varhany v hratelném stavu) a diskuse.

Maštv (Kadaň)
neděle 16. srpna 2015

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie – poměrně velké dvoumanuálové varhany jsou reprezentativním dílem nepomyšlské varhanářské dílny Müllerů a jsou významnou památkou klasicistního varhanářství českého severozápadu. Akce v Maštvě proběhne v návaznosti na slavnostní poutní mši svatou, jejíž začátek je v 10.30 hodin, takže předběžně plánovaný počátek prezentace varhan je v 11.45 hodin.

Setkání
u varhan

Setkání u varhan

Biskup vysvětil dva nové kněze

Litoměřický biskup Jan Baxant vysvětil dva nové kněze. Slavnost se konala v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích v sobotu 27. června.

Kněžské svěcení je pokaždé velkou událostí – jak pro samotné kandidáty, tak pro diecézi. „Tento den je pro nás pro všechny dnem odvahy a statečnosti, odhodlání a rozhodnosti – to je ta výbava, kterou by měl mít každý křesťan, každý následovník Krista,“ řekl biskup.

Litoměřická diecéze je tvořena 383 farnostmi, působí zde celkem 112 kněží. Mons. Jan Baxant zde za téměř sedm let své biskupské služby vysvětil sedm nových kněží.

Novou posilou diecézního kněžského společenství jsou Mgr. Štěpán Smolen a Mgr. Lukáš Hrabánek. Kněžské svěcení přijali z rukou diecézního biskupa Jana Baxanta za přítomnosti rodičů, příbuzných, přátel a dalších mnoha hostů. Někteří z nich přicestovali ze zahraničí – z Izraele, Austrálie, Německa a Itálie. Byli tu farníci místní i z farností, kde oba novokněží ještě coby jáhni vykonávali jáhenskou službu – z Mladé Boleslavi a Jablonce nad Nisou.

Po slavnostním obřadu se konala mše svatá. Jejím hlavním celebrantem byl Mons. Jan Baxant, koncebrovali přítomní kněží včetně generálního vikáře litoměřické diecéze Stanislava Přibyla CSsR, probošta litoměřické katedrální kapituly Jiřího Hladíka O.Cr., biskupského vikáře pro pastorační Martina Davidka a kapitulních kanovníků.

„To, co se tu dnes odehrálo, není nějakou naší soukromou slavností, je to slavnost místní církve, která se společně raduje. Už nejsme soukromé osoby, jsme osoby darované církvi,“ poukázal novokněž Štěpán Smolen. „Děkujeme všem, kteří nám byli blízkou. Jsme si dobře vědomi toho, že bez vaší podpory a modliteb bychom nikdy neměli dost síly na to, abychom se vydali na tuto cestu,“ řekl mimo jiné.

Před závěrečným biskupským a novokněžským požehnáním předal Mons. Jan Baxant oběma kněžím potvrzení o vysvěcení a jmenovací dekrety pro první kněžskou službu. Vykonávat ji budou v místech, kde působili jako jáhnové – R.D. Štěpán Smolen v Mladé Boleslavi a R.D. Lukáš Hrabánek v Jablonci nad Nisou.

Svoje primiční mše svaté sloužili oba v neděli 28. června v místech, odkud pocházejí: Štěpán Smolen v Českém Krumlově a Lukáš Hrabánek v Praze.

*Jana Michálková, foto Petr Zatloukal / Člověk a víra
Fotogalerie na straně 23*

Vzkládání rukou biskupa

Novokněží společně s biskupem a kněžími kolem oltáře

Kdo je Duch svatý?

Duch svatý je Bůh, třetí božská osoba, před kterým si klekáme na kolena, který převyšuje všechny naše definice. Když o něm vyprávěl svatý Basil, ihned upadl do hluboké kontemplace. My lidé nejsme schopni uzavřít Ducha do malé škatulky našeho mozku. Někdy místo velkého přemýšlení a řečí bychom mu snad spíše měli raději dovolit, aby v nás přebýval.

O Duchu svatém existuje mnoho teologických i filosofických definic. Nejlépe ji snad formuloval nicejský koncil, opakujeme ji minimálně každou neděli při nicejsko-cařihradském Vyznání víry. Koncil hovoří velmi jednoduše o Duchu, který dává život. Koncil nepodává vyložene teologickou nebo filosofickou definici, ale konstatuje něco podstatného: Duch svatý je Duch, který dává život! Tim je řečeno vše. Znamená to, že kde není Duch, tam je smrt, chlad. Kde není Duch, tam sice člověk může poznat velmi mnoho věcí rozumem, ale nemůže se jich dotknout srdcem. Asi je zbytečné číst hromadu knih o krásách alpských velehor. Jestliže máme vysokohorskou turistiku rádi, je třeba se do hor vydat a tu krásu zakusit.

Mohli bychom říct, že v současnosti žijeme ve třetí etapě dějin spásy – období církve a Ducha svatého. V období Starého zákona, období Boha Otce, se Bůh zjevil ve své moci a jedinečnosti a ukazoval izraelskému národu, že kromě něho není mocnější bůh. Ve druhé etapě, v období Nového zákona, Bůh přichází v podobě Syna Ježíše, který se zjevuje především ve svém milosrdenství a dobrotě k hříšníkům a chudým, ale nepřestává být mocným Bohem – Pánem nad přírodou, smrtí nebo nemocí. To ovšem neznamená, že Otec je mocný a Ježíš milosrdný. Je jeden Bůh ve třech osobách. Ježíš říká Filipovi: „Kdo viděl mě, viděl Otce. Já a Otec jedno jsme.“ (Jan 14,9; 10,30) Třetí etapa, tedy období Ducha svatého, kdy bylo „oficiálně“ zahájeno poslání Ducha svatého mezi námi, začala o Letnicích, kterou nazval sv. Augustin narozeninami církve. Boží Duch začal o Letnicích fakticky přebývat na zemi ve své církvi.

Jaké je poslání Ducha svatého?

Ježíš přišel a založil církev. Nyní potřebujeme někoho, kdo bude církev oživovat, kdo oživí radostnou zvěst evangelia. A to je právě úloha Ducha svatého. Proto nám Boží Duch ukazuje směr ke Kristu. Jemně nás „popostrkuje“, abychom se s ním setkali, aby v nás Kristus ožil. Proto můžeme říct, že Duch svatý pokračuje v díle obnovy a posvěcování církve, oživuje to, co nám Ježíš zanechal. Pouze Duch nás může vést k důvěrnému přátelství s Ježíšem. A pouze prostřednictvím Duha svatého se můžeme dívat na Ježíše jako na Pána. A patřit na Ježíše jako na Pána znamená dospět do stavu, kdy spolu se sv. Pavlem říkáme: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) Co znamená být duchovním člověkem? Znamená to být podobný Kristu. A dosáhnout plnosti tohoto cíle je možné právě jedině mocí Ducha svatého. Celý náš duchovní život je neustálým putováním, pohybem směrem ke Kristu a k tomu nás nabádá jeho Duch.

Kdo je Duch svatý pro mě?

Je asi těžké pochopit, kdo je Otec a kdo je Syn ve své přirozenosti, ale mnohem těžší je porozumět tomu, kdo je ve své přirozenosti Duch svatý. Když mluvíme o Bohu Otci, máme alespoň nějakou analogii v přítomnosti otců mezi námi. Když se snažíme pochopit, kdo je syn, alespoň víme, co znamená být synem, protože všichni jsme syny nebo dcerami. Pokud jde o třetí božskou osobu, dáváme jí jméno velmi všeobecné – Duch, ač je v Bibli popisován pod symboly jako vítr, oheň, oblak, voda, olej, dech, světlo, holubice. Na Ducha Božího je zapotřebí nahlížet z hlediska poslání, které má vzhledem k nám. Posláním Ducha svatého je obdařit nás mocí, duchovní mocí. Tato moc, síla, nám pomáhá dostat se k Otci skrze Syna a jejich prostřednictvím zase k Duchu. Přiblížil bych to asi takto – Otec mě vyzývá: „Synu, pojď ke mně.“ Ale má odpověď zní: „Ty přece víš, že k Tobě nemůžu přijít, protože mám křídla zlomená hříchem.“ Otec mi však říká: „Dobře, tak pošlu svého Syna, aby ti křídla uzdravil.“ A tak je ze mě opět ptáček s uzdravenými křídly. Otec mě pak ujišťuje: „Teď už ke mně můžeš přijít. Už máš křídla v pořádku.“ Obrátím se k němu a odpovím: „Otcče, jak můžu já, takové pískle, letět až ke slunci? Copak nevíš, že na to nemám sílu?“ A Otec odpovídá: „Dobře, tak ti pošlu Ducha svatého, aby ti potřebnou sílu dal.“

Poté co mě Ježíš obnovil, odpustil mi hříchy a uzdravil mě, přichází Duch svatý, aby mi soustavně dodával sílu, abych byl něčeho schopen. Samozřejmě, já musím napnout křídla, abych vzlétl, musím udělat to minimum, přičemž je jasné, že síla v mých křídlech není přirozenou silou. Neustále tedy potřebujeme Ducha svatého, aby nás povzbuzoval, tlačil na cestě k Otci a dodával nám sílu.

Chci nám všem tedy opravdu přát vřelý vztah s touto třetí božskou osobou a velkým pomocníkem na cestě za Bohem.

R.D. Radek Vašinek, Hrádek nad Nisou

V samém závěru měsíce června si valná část našich duchovních připomíná výročí svých kněžských svěcení, která obvykle připadají na dny kolem svátku apoštolů sv. Petra a Pavla. Není naším cílem vypisovat zde všechna letošní kulatá či půlkulatá jubilea, za zmínku však nepochybně stojí, že před 60 lety, 26. června 1955, přijal kněžské svěcení současný sobotecký děkan a osobní arciděkan Zdeněk Maryška a před 40 lety, 28. června 1975 byli na kněze vysvěceni liberecký farní vikář Josef Faltejsek a lounský děkan a ceynoviánský kanovník Werner Horák.

Historické kalendárium ČERVENEC

Začátkem července jsme si připomněli 360. výročí založení litoměřické diecéze. Její vznik je spojen s rekatolizačním úsilím české církve, v jejích plánech bylo již od druhé poloviny 16. století rozdělení území pražské arcidiecéze, zaujímající tehdy celé Čechy, Kladsko a část Horní Lužice (avšak bez Chebska, které bylo začleněno do řezenské diecéze), mezi několik dalších biskupství. Jako jejich sídla byly vytipovány Litoměřice, Hradec Králové, Plzeň a České Budějovice. Zatímco první dvě jmenované diecéze vznikly v polovině 17. století, další dvě si na svůj vznik musely poměrně dlouho počkat – České Budějovice do roku 1785 a Plzeň do roku 1993. V Litoměřicích tak sídlí třetí nejstarší existující biskupství v České republice po Praze (973) a Olomouci (1063), neboť litomyšlské biskupství vzniklé roku 1344 v souvislosti s povýšením pražského biskupství na arcibiskupství zaniklo za husitských válek.

Litoměřické biskupství bylo založeno bulou papeže Alexandra VII. Primitiva illa Ecclesia ze dne 3. července 1655. Definitivní hranice diecéze byly stanoveny po dohodě s pražským arcibiskupem Arnoštem Vojtěchem kardinálem Harrachem až na počátku následujícího roku, přičemž se shodovaly s tehdejší litoměřickým krajem (s výjimkami farností Světec a Kozly, které zůstaly pod jurisdikcí pražského arcibiskupa), jenž tehdy zaujímal přibližně území okresů Děčín, Ústí nad Labem, Teplice, severní části okresu Litoměřice a západní části okresu Česká Lípa. K rozšíření diecéze o zatecký a (mlado)boleslavský kraj, tedy v podstatě na dnešní rozlohu, došlo až v roce 1784. Prvním litoměřickým biskupem byl rovněž 3. července 1655 jmenován a stejného dne v Římě konsekrován, tehdejší probošt litoměřické kapituly Maxmilián Rudolf Schleinitz, který pak v čele nové diecéze stál dalších 20 let.

Martin Barus, archivář biskupství

Krátké zprávy z diecéze

Biskup Jan Baxant se setkal se starosty měst a obcí z litoměřické diecéze

Litoměřický biskup Mons. Mgr. Jan Baxant se v úterý 26. května 2015 setkal v biskupské rezidenci v Litoměřicích s představiteli měst a obcí, které se nacházejí na území litoměřické diecéze, aby se s nimi osobně pozdravil a poděkoval jim za spolupráci. Pozvání se účastnilo na devadesát z nich.

V Litoměřicích se konalo setkání představitelů měst a obcí litoměřické diecéze s diecézním biskupem Janem Baxantem. Na toto setkání jsou zváni primátorky, primátoři, starostky, starostové, příp. jejich zástupci, s nimiž se biskup během uplynulého roku setkal, mj. při svých pastoračních návštěvách farností. Přijetí v biskupské rezidenci má nejen společenský charakter, jeho cílem je vytvořit přátelský prostor pro vzájemné povzbuzení a podat aktuální informace ze života římskokatolické církve.

Mons. Jan Baxant poděkoval přítomným hostům za spolupráci, ocenil jejich službu, kterou vykonávají pro obyvatele svých měst a obcí, a poukázal na to, že úsilí a poslání pracovat pro lidi je pro obě strany společné.

Setkání se účastnili také generální vikář litoměřické diecéze P. ThLic. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR, biskupský vikář pro pastorační J.M. can. ICLic. Mgr. Martin Davídek a ekonomka Biskupství litoměřického Bc. Zuzana Bumbová.

Generální vikář Stanislav Příbyl

hovořil o tématu tzv. církevních restitucí. Řekl, že církev musí jednat se zřetelem na budoucnost, tj. použít omezené finanční prostředky navrácené v rámci majetkového vyrovnání státu s církvemi především k investicím, ne je vynaložit jednorázově (např. do oprav kostelů). Má-li totiž církev i nadále plnit své poslání, sloužit celé společnosti a pomáhat potřebným, musí mít pro tuto pomoc, pro tuto činnost finanční zdroje. Ujistil přítomné, že církev má zájem i nadále rozvíjet spolupráci s městy a obcemi. „V prvních letech tohoto procesu vás však chci poprosit o trpělivost,“ poukázal v souvislosti s přechodem církve na nový model hospodaření.

Zuzana Bumbová uvedla, že peníze z církevních restitucí musí do budoucna zajistit chod diecéze, a zmínila investiční projekty, které se již podařilo zrealizovat: studentskou ubytovnu v Liberci-Harcově a sociální zemědělskou farmu ve Velenicích na Českolipsku. Ta má nabídnout práci a ubytování nejen dlouhodobě nezaměstnaným, ale i osobám jinak znevýhodněným na trhu práce, například propuštěným po výkonu trestu.

Biskupský vikář připomněl, že kostely jsou důležitou součástí života měst a obcí a potřebují kněze a společenství lidí, aby mohly sloužit svému účelu. Povzbudil tedy starosty, aby se nebáli spolupracovat s kněžími ve farnostech. Nakonec informoval přítomné o tom, že od letošního roku zahájil v litoměřické diecézi činnost diecézní soud, a krátce zmínil, čím se bude zabývat. Současně představil i některé jeho členy, kteří se setkání účastnili – doprovázeli starosty obcí svých farností.

Jana Michálková

Biskup se setkal s řediteli věznic

Litoměřický biskup Jan Baxant a generální vikář Stanislav Příbyl se letos na jaře setkali s řediteli osmi věznic, které se nacházejí na území litoměřické diecéze, aby společně hovořili o možnostech spolupráce a pomoci osobám po výkonu trestu. Setkání se rovněž účastnila bývalá hlavní kaplanka Vězeňské služby ČR Květa Jakubalová.

Biskup zdůraznil potřebu vzájemné

spolupráce a poukázal na jednu z jejich forem – duchovní službu zajišťovanou vězeňskými kaplany. „Církev má pomoci odsouzeným uznat jejich vinu a pomoci jim pochopit nápravný proces – činné pokání, které jim může velmi pomoci a může je očistit,“ řekl.

Všichni přítomní se shodli na tom, že největším problémem je přechod odsouzených do běžného života po výstupu z výkonu trestu a nejrizikovějšími jsou pro ně první dny života na svobodě. Ubytování, práce a vhodné výchovné prostředí jsou to, co propuštění potřebují především.

Generální vikář vysvětlil, že současná pomoc církve, a zejména charit, se může týkat konkrétních jednotlivců, a to za využití stávajících zařízení a služeb. Do budoucna, jak uvedl, by se mohlo jednat o zařízení, které by mělo komunitní charakter a resocializaci propuštěných by se systematicky věnovalo. Několikrát zmiňovaným příkladem tu byly aktivity Farní charity Česká Lípa a její zkušenosti s provozem sociálního podniku a sociální ubytovny.

Jana Michálková

V Dobranově našli střechu nad hlavou

Rodiny s dětmi nebo maminky s dětmi, případně i jednotlivci, kteří se ocitli v bytové tísní, nemusejí skončit na ulici. Pomoc jim nabízí Farní charita Česká Lípa, která provozuje v Dobranově na Českolipsku sociální ubytovnu. Objekt, ve kterém poskytuje potřebným pomoc od konce roku 2010, zakoupilo začátkem letošního roku litoměřické biskupství. Pořízen byl z finanční náhrady majetkového vyrovnání mezi státem a církvemi.

Za zhruba pět let, kdy Českolipská charita sociální ubytovnu v Dobranově provozuje, pomohla už desítkám lidí. Jednou z nich je i paní Pavla, která tu se svými dvěma dět-

mi našla zázemí po dobu přibližně půldruhého roku. Byla ve finanční nouzi, do níž se dostala i kvůli svým zdravotním problémům. „Díky ubytování v Dobranově jsem byla schopna vyřešit některé své životní problémy. Byla jsem na vše sama a v sociálních pracovnících jsem našla oporu, která mě postavila na vlastní nohy,“ svěřila se tato maminka. Sociální pracovníce jí mimo jiné pomohly vyřídit průkaz pro tělesně postižené a nakonec najít i nové bydlení, kde je blíže rodině, která se o ni a její děti může postarat.

Ve dvoupatrové budově v Dobranově je deset pokojů, společné sociální zařízení, prádelna a dvě standardně vybavené kuchyňky. V průběhu letošního června a července tu bude probíhat rekonstrukce topení celého objektu, včetně zřízení nové kotelny. „Díky investici do topení se kvalita bydlení zlepšila,“ poukazuje ředitelka Farní charity Česká Lípa Eva Ortová. Jak zmínila, tato úprava například umožní to, aby tu do budoucna mohla vzniknout víceúčelová herna, která by malým dětem sloužila ke společným hrám a větším pak na doučování a k různým volnočasovým aktivitám.

Jana Michálková

V diecézním muzeu jsou vystaveny nové exponáty

V Galerii a muzeu litoměřické diecéze došlo k další obměně několika exponátů. Tentokrát se změna týká uměleckého řemesla. Místo gotické monstrance a kalicha z Ústí nad Labem, které jsou zapůjčeny na výstavu Litoměřice. Ve znamení kalicha pořádanou Oblastním muzeem v Litoměřicích, jsou nově vystaveny tři unikátní exponáty: gotická monstrance z Mělníka, kalich ze Šemánovic a kalich (pravděpodobně) z Libochovan.

Galerie a muzeum litoměřické diecéze kromě obrazů a soch ojedinelé kvality vystavuje v několika vitrinách i umělecké řemeslo. Vystaven tu je např. kalich biskupa Valdštejna, monstrance, relikviářové kříže, biskupská mitra s pontifikálními rukavicemi a řada dalších předmětů. Galerii a muzeum najdete v Litoměřicích na Mírovém náměstí. K jejich návštěvě jste srdečně zváni.

Alena Beránková

Obnovená katedrální škola litoměřické kapituly má svoje první absolventy

Obnovená katedrální škola litoměřické kapituly zakončila školní rok. Probošt kapituly Jiří Hladík OČr. rozdal ve středu 24. června 2015 prvním účastníkům osvědčení o jejím absolvování. Seminář s vybranými tématy z katolické teologie dokončilo dvanáct lidí. Nejstarší účastníci bylo 87, nejmladší 24 let.

Katedrální škola navazuje na systém vzdělávání, který má litoměřická kapitula od svého vzniku v roce 1057 pod vedením kanovníka-scholastika. Škola v různých obměnách fungovala až do začátku druhé světové války, kdy byla její činnost přerušena. Po skončení komunistického totalitního systému se o další vzdělávání dospělých v oblasti teologie na Dómském pahorku v Litoměřicích zasloužil svými biblickými hodinami kanovník Josef Helikar. V roce 2014 schválila při svém zasedání kapitula obnovení kapitulního vzdělávání a vyučováním byl pověřen kanovník Martin Davídek.

Ve vzdělávání dospělých není kapitula ojedinelou institucí v rámci litoměřické diecéze, protože řada farností má své farní školy, kde se v rámci biblických hodin, Nikodémových nocí, hovorů o víře a jiných setkávání zdokonalují zájemci ve znalostech katechismu, biblistice a dalších teologických disciplínách.

Martin Davídek

Škola v Bohosudově má nový kabát

Katolická škola v Bohosudově po řadě let prokoukla. Objekt je kompletně zateplen: má novou fasádu, nová okna a dveře.

„Jedná se o přibližně deset a půl tisíce metrů čtverečních ploch,“ uvedl vedoucí stavebního odboru litoměřického biskupství Karel Hercík s tím, že toto číslo zahrnuje kompletní opláštění dvou budov, ve kterých škola sídlí. Ta tak nejen že dostala nový kabát, citelně budou především úspory tepla.

Práce byly zahájeny v lednu a probíhaly za provozu školy po celé druhé pololetí letošního školního roku. Celkové náklady se pohybují okolo 20 mil. Kč. Jedná se o největší investiční akci Biskupství litoměřického v letošním roce.

Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov, jejímž zřizovatelem je Biskupství litoměřické, bezprostředně navazuje na hodnotný areál poutního kostela – baziliky Panny Marie Bolestné. Tradice zdejšího biskupského gymnázia je stará více než tři sta třicet let. Založeno bylo v roce 1679 v areálu bývalého jezuitského kláštera. Po druhé světové válce sloužil dnešní školní areál řeholníkům a po zrušení kláštera v roce 1950 fungoval krátce jako sběrný tábor pro kněze. Následně zde byla zřízena kasárna Československé lidové armády. Od roku 1968 do začátku 90. let tu byla ubytována sovětská armáda. Její pobyt měl na zdejší areál výrazně devastující vliv. Od počátku 90. let je areál školy v majetku Biskupství litoměřického.

Díky vlastnímu přičinění církve a z jejich vnitřních prostředků byly zdevastované prostory zdejších objektů za plného provozu školy od září 1993 postupně přebudovány na třídy a další školské zázemí. Náklady dosáhly desítek milionů korun. Pomoc poskytly církevní organizace z ČR i zahraničí a další přispěvatelé.

Rekonstrukce probíhají postupně. Například v letech 2009–2010 se podařilo díky získané dotaci rekonstruovat a modernizovat prostory základní školy, které byly do té doby v dezolátním stavu tak, jak je opustila sovětská armáda. Projekt s rozpočtem 20 mil. Kč mohl být realizován díky získanému grantu Norského fondu a spolufinancujícímu městu Krupka.

Jana Michálková

Jaká byla Noc kostelů?

Noc kostelů v litoměřické diecézi se i letos stala místem setkání tisíců lidí. K tomuto mezinárodnímu ekumenickému projektu se na jejím území připojily dvě stovky církevních objektů, z nichž bylo více než 140 římskokatolických.

Počty návštěvních vstupů známe u 128 zapojených objektů (což je 63 procent z celkového počtu přihlášených). V nich tedy pořadatelé napočítali více než 28 tisíc návštěvních vstupů. Na základě zkušeností z předchozích let se ale dá odhadnout, že konečné číslo se bude pohybovat kolem 31 tisíc.

Z ohlasů: Litoměřice

Letošní Noc kostelů se vydařila – zní to jako klišé, ale snad je to tak... Nasvědčuje tomu počet návštěvníků i dojmy, které jsme stačili během Noci kostelů zachytit. V kostelích vládla neopakovatelná atmosféra. Ten večer se neotevíraly jen kostely, ale i srdce, nás, kteří jsme chtěli dát, nabídnout, pozvat, ale i přichozích, kteří naslouchali, přijímali to, co jsme se snažili pro ten večer přichystat. Ať již to byla vystoupení sborů, dramatická vystoupení, varhanní hud-

Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Malá Veleň – Jedlka

Atmosféra byla vynikající – dva koncerty, dva autobusové zájezdy.

Mikulášovice

Noc kostelů se letos velmi vydařila, k plánovanému programu jsme přidali dva koncerty. Doba otevření kostela (18–24 hodin) se velmi osvědčila, přijelo i mnoho lidí z jiných měst.

Děkujeme všem těm, kteří letošní Noc kostelů připravili – dobrovolníkům a duchovním, bez jejichž nadšení a ochoty otevřít (nejen) kostely, připravit doprovodné programy a celou akci zajistit by nebylo možné ji uskutečnit.

Kristýna Solníčková, hlavní koordinátorka akce v litoměřické diecézi

Anketa • Anketa • Anketa

Milan Fleišer Dlažkovice

Moje rodina pochází z nedalekých Podsedic, o Noci kostelů nám řekla babička. Jsem tu poprvé, program neznám, nechám se překvapit. Jsem křtěný římský katolík. Chci si kostel především prohlédnout. Na to jsem zvědavý. Přiznám se, že jsem uvnitř ještě nikdy nebyl, a to už sem jezdíme hodně dlouho.

Přemysl Grusser Lovosice

Na Noci kostelů jsme s rodinou poprvé. Spojili jsme bohoslužbu s koncertem. Myslím, že je to super akce přiblížit lidi kostelu a víře. Líbila se nám komentovaná mše. Člověk se běžně nesetká s tím, aby mu kněz v průběhu bohoslužby vysvětlil, proč se co dělá. To nám dneska moc dalo.

ba, modlitby při mši svaté, ale i pár slov, milá promluva v kostele, odpovědi na zvědavé dotazy přichozích dětí, přátelská pozdravení, přivítání u vchodu nebo jen možnost v klidu si prohlédnout kostely samotné, v tichu usednout a rozjít. Doufejme, že přichozí ten večer našli, co hledají. Moc děkujeme všem, kdo pomáhali, podíleli se na programu, účinkovali, připravovali, modlili se za nás anebo jen byli nablízku!

Rumburk – Loreta

Jedna starší návštěvnice požádala manžela, aby jí dal návštěvu Noci kostelů jako dárek k narozeninám. Rozjeli se do Rumburku...

Filip Šantora Litoměřice

Nejsem pokřtěný a do kostela přijdu jen výjimečně, ale Noc kostelů je netradiční zážitek. Jsem tu s kamarády už potřetí. Mně se třeba moc líbí výzdoba kostelů, jejich architektura. Mám hrozně rád klid, ticho v kostele je pro mne to pravé. Posadím se tu, poslouchám, pozoruji.

Daniel Leon Martinez Litoměřice

Jsem katolík, pocházím ze Španělska. Na Noci kostelů jsem potřetí, pokaždé končím v katedrále, kam chodím na přednášky. Akce je důležitá především pro nevěřící, kteří nemají o církvi přehled a mohou si myslet věci, které nejsou pravdivé. Tady mají příležitost se zeptat, nahlédnout do zákulisí. Přijde mi, že v České republice je oproti zbytku Evropy třeba o křesťanství informovat.

Lucie Pošíková Litoměřice

Přišly jsme poprvé, ze zvědavosti. S maminkou jsme zatím navštívily katedrálu a chceme si prohlédnout i další místa. Já do kostela přijdu maximálně tak o Vánocích – na půlnoční. Akce se nám moc líbí. Dnešní doba je uspěchaná, tady je klid, pokoj, obdivujeme krásnou architekturu...

Lukáš Čelustka Litoměřice

Chodím na každou Noc kostelů. Tři předcházející roky jsem v rámci programu hrál na varhany a můj kamarád na violu. Mám rád kostelní prostředí, o Noci kostelů navíc spojené s koncertem nebo nějakou zajímavou přednáškou. Spíš si tak vybírám z programu, abych se hlavně dozvěděl něco nového, a během večera se snažím navštívit víc míst.

Jana Michálková

Katolická škola v Bohosudově získala dva tituly

Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov získala letos v březnu jako první škola na Teplicku ocenění „Etická škola“ a také obhájila mezinárodní titul „Ekoškola“, který její zástupci převzali v červnu v Senátu Parlamentu ČR v Praze.

Škola má díky letošním úspěchům „slušně naslápnuto“ být nadále stabilní oporou výchovy a vzdělávání v regionu, a vedení školy je proto velmi pyšné na všechny své úspěšné žáky i učitele.

K čemu a jak vede škola své žáky, na to jsme se zeptali zástupkyně ředitelky a projektové manažerky **Mgr. Věry Pavlátové**.

Jaké podmínky musí škola splňovat, aby mohla být označována jako „Etická škola“?

Hodnotí se začlenění a propracovanost etické výchovy do školního vzdělávacího programu, metody a formy výuky v oblasti etiky; to znamená vyučovací hodiny, besedy, rozhovory, komunitní kruhy, kroužky, projektové dny i dlouhodobé projekty a charitativní činnost, ale i sociální klima na škole, vztahy žáci – učitelé – rodiče a v neposlední řadě i další vzdělávací pedagogických pracovníků v oblasti etické výchovy.

Titul uděluje Etická výchova, o.p.s., pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ocenění má tři stupně. Naše škola dosáhla stupně stříbrného a zařadila se tak mezi jedenáct škol v České republice pyšnicích se tímto titulem.

Podpora etické výchovy vede k rozvoji tzv. měkkých kompetencí. Mohla byste tento termín vysvětlit?

Měkké kompetence, neboli měkké dovednosti se vztahují k emoční inteligenci a sociálnímu chování člověka. U žáků rozvíjíme komunikační dovednosti, sebereflexi a kritické vnímání sebe sama, kreativitu, flexibilitu, strukturované myšlení vedoucí k rozpoznání, pochopení a řešení problému, budování týmu, ochotu učit se novým věcem, schopnost přijímat kritiku, adaptovat se, přijímat změny. Rozvoj měkkých kompetencí u žáků, ale i u pedagogických pracovníků

pak velmi pozitivně ovlivňuje sociální klima a příznivě působí na to, aby škola nebyla jen místem předávání informací, ale byla zdravým prostředím pro formování jednotlivce a jeho přípravu na život – a to je i součástí vize naší školy a cílem naší práce.

A co jste museli udělat pro to, abyste získali mezinárodní titul „Ekoškola“?

Ten propůjčuje Sdružení Tereza školám zapojeným do vzdělávacího programu, jehož hlavním cílem je snižování ekologického dopadu školy na životní prostředí. Žáci a učitelé zde aktivně spolupracují, ale velká část zodpovědnosti je ponechána právě žákům. Jsou povzbuzováni ve své aktivní roli a vedeni k odpovědnosti za svoje jednání. Sestavují školní „Ekotým“, analyzují ekologický stav školy a plánují opatření, která v průběhu školního roku realizují. Vedou tak své spolužáky, ale i rodiče a prarodiče v duchu udržitelného rozvoje, zlepšují prostředí školy a její okolí, organizují brigády, projektové dny pro své spolužáky i rodiče. Průběžně se učí o tématech, jako jsou odpady, voda, energie, prostředí školy, šetrný spotřebitel, doprava a biodiverzita. Součástí Ekotýmu jsou nejen žáci, ale i učitelé a další zaměstnanci školy. Ekotým nakonec prochází časově náročným ekologickým auditem.

Přibližte nám některé vaše aktivity.

Na škole velmi aktivně funguje Školní klub s širokou nabídkou mimoškolní činnosti, ve kterém působí náš spirituál, pater Lukáš Bakajsa. Dále pořádáme setkání u kulatého stolu, kde každý může předložit svůj problém, názor, připomínku. Mezi nejzajímavější akce Ekotýmu patří vytvoření přírodní učebny a jezírka na školní zahradě nebo výmalba zajímavé učební pomůcky „Mořský svět“ či osvětová činnost pro jiné školy a další zájemce nazvaná „Žižaleni aneb co je vermikompostér“.

Klíčovou je pro nás podpora a pomoc našeho zřizovatele Biskupství litoměřického a obzvláště Mons. Jana Baxanta, který naši školu často navštěvuje, povzbuzuje a motivuje nás v naší práci. Díky biskupství proběhla rekonstrukce a zateplení budovy školy, využíváme solární energii, i ve školách ještě málo obvyklou energii geotermální.

Otázkou péče o životní prostředí a o člověka se ve své nové encyklice Laudato si' zabývá i papež František. Už jste se s jejím obsahem seznámili, případně jak ji chcete využít?

S obsahem encykliky Laudato si' se seznámil zatím jen pedagogický sbor školy. Jsme za ni velmi vděční, protože věříme, že pomůže znovu nastartovat aktivity společnosti v environmentální oblasti, rozpoutá zajímavé konstruktivní debaty a činy, a to i na mezinárodní úrovni.

Myšlenka udržitelného rozvoje a „zodpovědnosti péče o společný domov, naši planetu“ se prolíná všemi stupni našeho vzdělávacího programu, zejména v předmětech environmentální výchova, prvouka, přírodopis, biologie. V příštím školním roce plánujeme integrovat myšlenky a podněty Svatého otce obsažené v encyklice i do předmětů etická výchova a religionistika.

V rámci projektu „Mořský svět“ studenti vyzdobili chodbu školy

Co pro vás ocenění znamená?

Obou ocenění si velmi vážíme, přijímáme je s pokorou a jsou pro nás motivací do další práce. Stejně tak nás těší i zpětná vazba od auditorů, kteří ocenili i soudržnost a spolupráci žáků, učitelů a zřizovatele naší školy při směřování ke společnému cíli.

Škola se díky letošním úspěchům stala stabilní oporou výchovy a vzdělávání v regionu a zvýšila se její konkurenceschopnost i prestiž.

Plata se Jana Michálková

Foto: archiv školy

Práce na přírodní učebně a jezírku

Otec biskup Jan Baxant se jako vždy vítá s dětmi

bylo brzy ráno a bazilika teprve očkávala největší proudy věřících. Této ranní mše se účastnila i rodina Janštova z Prahy. Přijeli se svými pěti dětmi a museli vstávat už v půl páté ráno, aby byli na místě včas. Nejmenší ratolest vezl tatínek v kočárku. Nejstarší syn s rodinou tentokrát nejel, byl se skautem na výpravě. Díky tomu se také rodina vešla do auta a mohla se vypravit ke hrobu ochránkyně rodin a pokleknout v modlitbě u jejího hrobu. Všimla jsem si této sympatické rodiny a zvláště mladé maminky, která během mše vždy uklidňovala malé děti buď vlídným úsměvem, nebo si je posadila na klín a objala je.

Kázání otce biskupa Jana Baxanta

Další mši svatou celebraval v naplněné bazilice otec biskup Jan Baxant, koncebrovali kněží z litoměřické diecéze a bratři dominikáni, celkem bylo u oltáře asi dvacet kněží a stejně tolik ministrantů. Otec biskup nejdříve pozdravil poutníky a zdůraznil, že i když přicházíme z různých koutů země, i když jsme každý jiný, patříme všichni do Ježíšovy rodiny, která je velká a bohatá. A jako v rodině bychom se k sobě měli také chovat, měli bychom se i přes naše odlišnosti přijímat a vycházet si vstřícně.

Pod klenbou chrámu se nesl během mše zpěv krásné písně k paní Zdislavě na nápěv Adama Michny z Otradovic. Při kázání hovořil otec biskup o tom, že stojíme-li u hrobu svatě Zdislavy, můžeme se zamyslet nad tím, jaký je její odkaz. Zdislava byla žena a přijala svoji roli, byla si vědoma, že Bůh stvořil člověka jako muže a ženu a že se tito dva mají doplňovat a respektovat. Zdůraznil, že být ženou může být pozhledným a radostí i dnes. Připomněl, že Zdislava byla křesťankou, což ani tehdy nebylo běžné. Chtěla žít své křesťanství a tím se vydělovala z pohodlné většiny a řadila se k drtivé menšině. Ale

takovýto postoj není v žádném případě prohrou, naopak. Dále hovořil otec biskup o manželství. Vždy Zdislava byla také manželkou. A mezi manželi má být na prvním místě úcta a věrnost. Láska, která manžele pojí, není sentimentální nebo romantická. Je to láska, ve které člověk zapomíná pro toho druhého sám na sebe. A protože Zdislava byla matkou, připomněl otec biskup, že každé dítě je vždy Božím darem a takto mají rodiče dítě přijímat. Není přece možné dar od Boha zničit, zkazit nebo nebyt ochoten ho přijmout právě tehdy, kdy nám ho Bůh daruje. Dítě, i maličké, má svoji lidskou důstojnost. Rodiče nemusí být striktní a přísní, je důležité, aby ke svým dětem přistupovali s čistým srdcem, aby děti chovali, protože z této vzájemnosti pramení opravdová výchova. Nakonec se otec biskup zastavil u péče, kterou svatá Zdislava věnovala nejen své vlastní rodině, ale i potřebným bližním. Protože milovala Boha, milovala Ho se samozřejmě i v lidech okolo sebe, kteří ji potřebovali, dokázala srdcem řešit nejrůznější sociální problémy právě proto, že si byla vědoma, že takto lze naplnit službu Bohu. Po mši svatě požehnal otec biskup poutníkům na pouť zakoupené křížky a obrázky. Potom přistoupila k oltáři rodina Mackova s dětmi ze Schönstattskeho hnutí, předala otci biskupovi květiny a poděkovala za povzbuzení mši svatou. Nakonec otci biskupovi poděkoval P. Pavel Řičica.

Návštěva Dominika kardinála Duky, primase českého

Někteří věřící po mši otce biskupa odešli, ale bazilika se již znovu naplnila, protože další mši svatou celebraval Dominik kardinál Duka. Koncebrovalo přes dvacet kněží a přísluhovalo množství ministrantů, přítomen byl i otec biskup Jan Baxant. Mons. Duka se v kázání věnoval historickým souvislostem doby, v níž žila svatá Zdislava. Právem jí

náleží titul statečné ženy, protože žila v době zápasů a zmatků, kdy za nepřítomnosti manžela Havla z Lemberku musela často sama zodpovědně

I po této mši svatě opět vystoupila rodina s dětmi ze Schönstattskeho hnutí, aby předala dárky a poděkovala za povzbuzující slova Mons. Duky.

Rodina Janštova u hrobu svatě Zdislavy

velmi hezká výstava fotografií, vtipných a lidských, od dominikánského kuchaře, knihovníka a fotografa, Karla H. Šimona. Bylo možné si zde zakoupit pohlednice, obrázky, růžence a podobně. Děti z rodin ze Schönstattskeho hnutí tu měly razítka a vyráběly tu malé oltářky z kartonu. Mezi poutníky mě zaujal pan Bureš z Jablonce nad Nisou. Ten se sem vydal už potřetí pěšky a letos šel sám. Na cestu vyšel už v pátek o půl šesté ráno a noc strávil ve stanu. Z Jablonného od svatě Zdislavy se vydal pěšky zpět přes Rádlo u Jablonce, kde se chtěl zúčastnit další poutní mše svatě.

Další program

Ve dvě hodiny odpoledne sloužil P. Benedikt Mohelník mši svatou dominikánské rodiny a na závěr pouti věřící zpívali litanie ke svatě Zdislavě. Potom bylo poutníkům uděleno svátostné požehnání. Poutí žilo také celé starobylé městečko Jablonné. Unavení poutníci se rozhodně měli kde občerstvit. Hned u baziliky byl natažen koberec a děti zde mohly tančit na staré irské melodie živé hudby. Seděla zde například ochotná paní, která předváděla tkalcovský stav a ještě vám stihla uvařit čaj nebo kávu. Pro děti se hrálo na náměstí divadlo, nechyběly stánky s perníkovými srdci či dřevěnými hračkami. Příjemné počasí nás zlávalo k procházce po městečku. Viděli jsme kousek od náměstí dům, kde přespal Napoleon Bonaparte, když se vracel z Ruska, či starobylý kostel Panny Marie, který založil manžel svatě Zdislavy Havel z Lemberka. Tento kostel má pohnutou historii. Od blesku vyhořel a byl obnoven, opět byl zničen při husitských válkách a znovu byl obnoven, až byl nakonec přestavěn na pivovar a poté zde sídlila škola. Dnes je opravena a zpřístupněna věž tohoto kostela, které se říká Pivovarská věž.

Z pouti jsme, jako všichni ostatní poutníci, odjížděli občerstveni na duchu a utvrzeni v tom, že i když patříme ne k pohodlné většině, ale k menšině, která má být solí země, jsme vlastně velmi bohatí. Myslím, že právě proto se věřící vydávají na pouť – všichni potřebujeme posilu a také není špatné se někdy setkávat s ostatními členy naší velké rodiny.

Zuzana Adamová

Foto: Tomáš Adam, Zuzana Adamová

rozhodovat v nejrůznějších otázkách a navíc žila v pohraničních hvozdech, kde šíření křesťanství rozhodně nebylo snadné a běžné. Rodina, ať už biologická nebo uměle vytvořená, jako například rodina řeholní, měla tehdy ve společnosti důležitou roli. Dnes je tomu ovšem jinak. Rodinu tvoří více generací, stále sem patří i zemělí předkové. Lidé se vzájemně potřebují dnes stejně jako ve třináctém století. Základem funkční rodiny musí být úcta, věrnost a vzájemnost, bez těchto základů nemohou rodiny fungovat. Kardinál Duka také připomněl osudy manželek vojáků všech válek a všech politických vězňů. Tyto statečné ženy musely převzít hmotné starosti o rodinu a prokázaly také věrnost, když na své muže mnohdy roky čekaly. Měli bychom proto na tyto ženy a matky vzpomenout právě tady u hrobu jejich vzoru a příkladu, svatě Zdislavy. V kanonizaci svatě Zdislavy dostal náš národ před dvaceti lety od papeže Jana Pavla II. nezasloužený dar. Tento Svatý otec, který znal naše národní dějiny, přesně věděl, proč jako národ právě takovýto příklad potřebujeme. Nakonec Dominik kardinál Duka vyzval věřící, aby nezapomínali na generace, které tu byly před námi. Máme modlitbou vzpomenout nejen na významné postavy dějin, ale na všechny umučené, padlé, na zástupy obyčejných lidí, kteří svou prací a poctivým přístupem k životu vytvářeli svět, v němž my dnes žijeme.

Mezi poutníky

V sobotu, v den svátku svatě Zdislavy se už od samého rána začali v Jablonném shromažďovat poutníci a poutnice. Být poutníkem a vydat se na pouť to znamená, že svůj čas, který bych mohl strávit rozličnými jinými způsoby, obětují tím, že se vydám na místo posvěcené životem a působením lidí, kteří dokázali opravdu vidět ve svých blízkých Boha a tím se stali Jeho milovanými dětmi. Pokud navíc putujeme pěšky, dostáváme darem všechnen čas naší cesty a tento čas na cestě je docela výjimečný. Jako by se nám při pěší pouti otevíraly oči našeho duchovního zraku, putování očisťuje duši. A jsem-li navíc sám a nemohu-li se rozptýlovat hovory se svými společníky, je mé obdarování ještě větší.

Ranní mše nad hrobem svatě Zdislavy

30. května, v den, který byl pro svatou Zdislavu snad dnem úmrtím, jsme se tedy sešli u jejího hrobu, nad kterým byla vystavěna monumentální barokní bazilika. Protože je svatá Zdislava ochránkyně rodin, putuje sem každoročně mnoho rodin s dětmi.

Už v sedm hodin ráno sloužil mši svatou rektor baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy a strážce hrobu sv. Zdislavy P. Pavel Řičica za účasti nemnoha věřících a své dominikánské rodiny. Mše byla sloužena u oltáře Panny Marie přímo nad hrobem svěťce. Atmosféra byla skoro rodinná,

Před bazilikou se tančilo

Dlouholetá pomoc Oblastní charity Hodonín v českých vesnicích rumunského Banátu oslovila Oblastní charitu Česká Kamenice, která se rozhodla kraji našich babiček také pomoci.

V oblasti rumunského Banátu je vysoká nezaměstnanost, což je příčinou odlivu mladých lidí. Ve vesnicích tak zůstávají převážně starší lidé, kteří se s přibývajícím věkem nedokáží o sebe dostačujícím způsobem postarat. Hodonínská Charita už před lety přišla s nápadem pomoci a ve spolupráci s Charitou v Temešváru nastartovala projekt pečovatelské služby v jednotlivých českých vesnicích,

Kazanská soutěska a hrad Krašov. Foto: Jan Švec

do kterého byly rovněž zapojeny místní ženy. Jak jsme se mohli na vlastní oči přesvědčit, projekt je funkční a velmi potřebný. Ve vesnici Svatá Helena jsme se měli možnost setkat s pečovatelkou, paní Marienkou. Milá, pečlivá a stále usměvavá paní, která má na starosti až 80 mužů a žen. Potřeba pomoci je různá od drobných ošetrovatelských úkonů přes zajištění lékařské péče, ale pomáhá také s údržbou domácnosti.

Naše cesta začala v sobotu 11. dubna po poledni v České Kamenici. Společně s kolegy jsme nasadili do auta plného potravinové pomoci, základních léků a inkontinenčních pomůcek. Na darování potravin se podíleli všichni ti, kteří se zapojili do listopadové potravinové sbírky v prodejních Penny Česká Kamenice a Globus Ústí nad Labem.

Údolí Dunaje. Foto: Jan Švec

V osm hodin večer nás pan Václav Salajka, ředitel Oblastní charity Hodonín, vřele přijal,

seznámil s trasou cesty a svými kolegy. Vyjžděli jsme společně, ale držet se v dohledu jejich dodávky byl pro kolegu Jana těžký úkol. Naši milí průvodci jeli známou trasu jako profesionálové a my jen těžce funěli za nimi.

Přes Slovensko a Maďarsko cesta ubíhala rychle, rumunské hranice jsme překročili nad ránem. Vítila nás probouzející se země, kde rozkvétaly stromy a voněly květy. Po příjezdu nás krajané vřele přivítali, a protože byla neděle, pozvali i ke slavení mše svaté. O místní kostel se vzorně stará kostelník, pečlivě vše přichystá a čeká na příjezd kněze. V současné době zde slouží rumunský kněz, který se velmi snaží o přiblížení se místní české komunitě a část mše svaté celebruje v češtině. Spánek nám cestou nebyl dopřán, a tak pro nás bylo těžké udržet oči otevřené a nenechat padnout hlavu o lavici ☹. Neděle je zde tou pravou nedělí. Muži si obléknou černý oblek s bílou košilí, ženy sváteční sukni nebo kroj a celá vesnice jde na mši svatou. Po ní se muži potkají v místním všeúčelovém zařízení pana Štěpničky na stopičku likéru, poklábosí a rozejdou se ke svým rodinám na nedělní oběd. Odpoledne se všichni navštěvují a odpočívají. Jediná práce, kterou zde v neděli vykonávají, je starost o dobytek. Ve většině chalup mají stádečko koz, oveček nebo i kravky, z jejichž mléka ženy vyrábějí výborné sýry.

Svatá Helena - v neděli po mši svaté. Foto: Štěpánka Kecková

Nedělní odpoledne jsme strávili posezením s místními lidmi a návštěvou další české vesnice Gerníku. Šplhali jsme se kamenitou cestou do hor okolo zrušeného dolu na měď, který vypadal jako měsíční krajina. Právě zde většina obyvatel okolních vesnic pracovala a jeho zrušením přišla o zdroj obživy. Gerník je vesnicí se stále funkčním krásným dřevěným vodním mlýnem, nově opraveným kostelem, ale hlavně srdečnými lidmi.

Pondělní den začal modlitbou, výtečnou snídaní od paní Marienky a plánováním zpáteční cesty. Po rozloučení a příslibu, že se neloučíme nadlouho, vyjždíme Kazanskou

Svatá Helena - domky. Foto: Štěpánka Kecková

soutěskou do města Oršova. Cestou okolo Dunaje překonáváme spadané kamení na silnici, které se zřítilo a nikdo ho neodklidil, protože je svátek (pravoslavní slaví Velikonoce později). Projíždíme okolo skalní bysty dáckého vůdce Decebala a obdivujeme ma-

Vodní mlýn v Gerníku. Foto: Štěpánka Kecková

jestátnost Dunaje i okolní krajiny. Ve městě Oršova navštěvujeme klášter sv. Anny, kde se dnes setkávají rodiny na bohoslužbách, a pokračujeme k velkolepému vodnímu dílu Železná vrata. Cestou od vodní přehradě zajíždíme na letmou prohlídku termálních lázní. Velmi nám připomínají Karlovy Vary, jen jsou v současné chvíli pouze zčásti opravené.

Loučíme se s našimi průvodci, děkujeme za jejich ochotu a milou vstřícnost a vpolední vyjždíme domů. Cestou zastavujeme u pravoslavných klášterů, které jsou tu hustě rozestřeny. Některé se obnovují, některé jsou budovány, ale ve všech jsme srdečně přijímáni.

Pan Salajka, náš milý průvodce, nám ukázal krásy místních hor, pohostinnost krajanů, kteří stále velmi dobře mluví česky a udržují své tradice a zvyklosti, i jejich běžný život. Život, který je velmi těžký v náročných podmínkách, ale i krásný okolní panenskou přírodou a společenstvím lidí, kteří žijí shromáždění okolo Krista.

Byla to pro nás velmi obohacující zkušenost a určitě pojedeme znovu.

Štěpánka Kecková, ředitelka OCH Česká Kamenice

Co se děje v charitách

Oblastní charita Ústí nad Labem

Centrum pro rodinu Ovečka Oblastní charity Ústí nad Labem myslí na děti i o letních prázdninách, kdy organizuje příměstské tábory. Pro děti školního či předškolního věku jsou připraveny týdenní programy, např. Miniškolka s Ovečkou, kterou mohou využít děti také v době, kdy jsou zavřené mateřské školy. Bližší informace najdete na www.charitausti.cz; tel. 475 212 314, e-mail: ovecka@charitausti.cz

Takzvanou „nocovku“ si užily děti z nízkoprahového zařízení Tykadlo. Přenocování v klubu ale není samozřejmostí, společnou noc si zasloužily pomocí při aktivitách Tykadla, pečlivou přípravou do školy a dodržováním pravidel centra.

Diecézní charita Litoměřice

Pro maminky a děti připravil Domov příjemné dopoledne s poutavým vyprávěním pana Martina Pence, který se podělil o zážitky z cestování po Číně.

Jiřetínské děti sklízí úspěchy také ve volejbale, ve kterém se zdokonalují návštěvou pravidelných tréninků. Ve Varnsdorfu proběhlo již páté kolo Šluknovské ligy v minivolejbale, kde se dětem podařilo vybojovat šest medailí z celkem dvanácti.

Oblastní charita Česká Kamenice

Ne vždy je Domov se zvláštním režimem v České Kamenici pro jeho obyvatele tím posledním. Tři klienti byli vysláni na zkušenou do Chráněného bydlení. Mají za sebou již první dny větší samostatnosti a svépomoci. Věříme, že se jim podaří poprat se s nástrahami života ve vlastním bytě.

Obyvatelé Domova si užili také výlet do nedaleké Srbské Kamenice, kde navštívili naučnou stezku a někteří i místní vyhlídku. Na další dalekou cestu se vypravil spolu s jedním ze zaměstnanců i pan Jaroslav, tentokrát do své rodné Karviné, kde nebyl už léta.

O podporu Domova se zvláštním režimem se snaží také pan Petr, který zde bydlí. Od svého příchodu se v místní kapli s jednou ze zaměstnankyň několikrát do týdne modlí růženec.

Farní charita Litoměřice

V Charitním domově sv. Zdislavy v Litoměřicích se snaží svým obyvatelům co nejvíce přiblížit domov. V prvním patře vybudovali koutek, který vybavili starým nábytkem. Obyvatelé Domova si zde mohou odpočinout, přečíst knihu, popovídat s přáteli a zavzpomínat na staré časy.

Oblastní charita Liberec

Děvčata z turnovské skautské družiny Dračice uspořádala v rámci pilotního ročníku nového celostátního projektu Skautský dobrý skutek sbírku ošacení pro charitní šatník v Liberci. Vybrané oděvy a boty tak ještě poslouží tam, kde je jich třeba.

Farní charita Česká Lípa

Častým problémem klientek při odchodu z azylových domů je sehnat kauci na vlastní byt. Pracovnice Azylového domu Jonáš v České Lípě však našly řešení. Zajistily své klientce, které končí roční nájemní smlouva, nadační příspěvek od nadace Agrofert, který poslouží k úhradě zmiňované kauce. Nejedná se o první klientku, které nadace a sociální pracovníce tímto způsobem pomohly. Klientky totiž nemají možnost během pobytu na azylovém domě na kauci našetřit a zajistit si tak vyhovující samostatné bydlení. V Domově však nezapomínají ani na budoucí zajištění rodin. Maminky absolvují týdenní kurz pro nezaměstnané, aby se lépe zorientovaly a uplatnily na trhu práce.

Farní charita Česká Lípa varuje, že přibývá počet zadlužených rodin. Pracovnice sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi s názvem Startér, která pomáhá rodinám s jejich existenčními problémy, zaznamenaly v předchozím měsíci rekordní nárůst sociálně ohrožených klientů. Po několika měsících existence sociální služby Startér jen v posledním měsíci vzrostl počet o dvanáct rodin z celkových devětatvaceti. Pracovnice pomáhají rodinám například jednat s úřady nebo s oddlužením. Mezi posledními, kterým ve Startéru pomohli, je mladý pár, kde pán je částečně invalidní. Do České Lípy přišli z Domažlic úplně bez dokladů, financí a šatů a přespávali na nádraží. Páru pracovníce zajistily bydlení, potravinovou pomoc, ošacení a základní vybavení domácnosti. Nyní

asistují u vyřízení dokladů, dávek, a poté by rády domluvíly zaměstnání v Sociálním podniku Farní charity Česká Lípa.

V České Lípě ale nezapomínají ani na prevenci. Dobrovolnické centrum připravilo pět přednášek pro základní školy o činnosti charitativních organizací ve společnosti, zaměřených na domácí násilí. Zatím se zúčastnily tři základní školy. Smutným zjištěním bylo, že dokonce několik posluchačů se již s domácím násilím setkalo, navíc ve vlastních rodinách. S přednáškou jsou spojeny i exkurze po službách charity, o nichž žáci věděli dopředu a spontánně obdarovali klienty přinesenými dárky.

Do celorepublikového projektu „Uklidíme Česko“ se zapojila také dobrovolnická centra Farní charity Česká Lípa a Diecézní charity Litoměřice. Proběhly dobrovolnické akce, kdy dobrovolníci likvidovali černé skládky ve městech Litoměřice a Česká Lípa, ale také v okolí měst. Přímo v Litoměřicích se na úklidu podílelo více než sedmdesát lidí.

Pořádkem se ale Charita v České Lípě zabývá celoročně. Klienti na sociálně ubytovně Nový Bor si z vlastní iniciativy stanovili služby a uklízejí si okolí ubytovny od odpadků, které tam zanechávají mimo jiné spoluobčané města.

Úspěchy sklízí i v nízkoprahu Koule. Tři děti ze sociálně vyloučené lokality Dubice si pod dohledem pracovníků klubu našly práci nebo brigádu, a jedna dívka si po individuálních konzultacích podala dokonce přihlášku na střední školu.

Činnost Farní charity je podpořena také církví. Ředitelka Eva Ortová využila účasti na vikariátní konferenci a představila kněžím z místních římskokatolických farností činnost Farní charity. Výsledkem je dohoda o vzájemné spolupráci. V případě, že kněz či farář uvidí, že je potřeba někomu pomoci, nyní již ví, na koho se obrátit, a může tak intenzivněji využívat širokou nabídku služeb českolipské Charity. Věříme, že toto propojení bude obrazem živoucí víry.

Autor: pracovníci charity litoměřické diecéze

Co se děje v charitách

Co se děje v charitách

Pozvánky

Večerní prohlídky při svíčkách, Rumburk, 28. 7., 18. a 25. 8. 2015

Loreta a kostel sv. Vavřince, 20.00 hodin. Večerní prohlídky lořetánské kaple, ambitu, kaple Svatých schodů a kostela sv. Vavřince při svíčkách. Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní a varhan. Prohlídky v úterý 28. 7., 18. 8. a 25. 8. od 20.00 do 21.30 hodin. www.loretarumburk.cz

Slavnost Porciunkule, Rumburk, 1. 8. 2015

Loreta, 10.00–17.00 hodin. Tradiční odpustková pouť k Panně Marii Andělské z Porciunkule. Poprvé se v Rumburku slavila před 330 lety. Hlavním celebrantem mše svaté (od 16.00 hodin) je františkán P. Ignác Majvald. Součástí slavnosti je výstava Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska, koncert René Habicha a komentovaná prohlídka pro děti. www.loretarumburk.cz

Jablonecké kostely otevřeny, Jablonec nad Nisou, do 25. 8. 2015

V rámci VIII. ročníku cyklu „Jablonecké kostely otevřeny“ jsou v červenci a srpnu mimořádně zpřístupněny jablonecké kostely sv. Anny (Kostelní ulice), Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (Horní náměstí), Dr. Farského (Náměstí Dr. Farského) a Povýšení sv. Kříže (Náměstí B. Němcové), a to každé úterý od 10.00 do 17.00 hodin. Součástí cyklu bude doprovodný program v podobě podvečerních koncertů vždy v jednom z těchto kostelů od 17.00 hodin. www.jablonec.com

28. 7. kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova: Dagmar Doubková – varhany, Daniela Radosa – soprán, Miroslav Laštovka – trubka

4. 8. kostel Povýšení sv. Kříže: Drahošlav Gric – varhany

11. 8. kostel Dr. Farského: Radek Rejšek – varhany

18. 8. kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova: Drahošlav Gric – varhany

25. 8. kostel sv. Anny: Jiřina Dvořáková-Marešová – varhany

Varhanní koncerty, Jiříkov-Filipov, do 30. 8. 2015

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů, 14.00 hodin. IX. ročník festivalu „Varhanní duchovní hudba ve Filipově“. www.rumburk.farnost.cz

2. 8. Lukas Pohle – varhany

9. 8. Jaroslav Konečný – varhany, portativ, Tomáš Najbrt – hist. nástroje

16. 8. Pavel Černý – varhany, Jaroslav Halíř – trubka

23. 8. Jiří Bárta – violoncello, Daniela Kosinová-Valtová – varhany

30. 8. Jaroslav Tůma – varhany, Alan Vitouš – bicí

Výstava Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska, Rumburk, do 31. 10. 2015

Loreta, út-so, 10.00–17.00 hodin. Výstava Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska / Saßen und Begebenheiten in Wallfahrtsstätten im Schluckenauer Gebiet. Komiksové putování po sakrálních památkách regionu. www.loretarumburk.cz

Prohlídky baziliky, Filipov, do 31. 10. 2015

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů, st-so 10.00–17.00 hodin, ne 13.00–17.00 hodin. Prohlídky baziliky s průvodcem. Významné mariánské poutní místo spjaté se zjevením Panny Marie dne 13. ledna 1866 a záračným uzdravením Magdaleny Kade. Vstup na prohlídky poutního kostela je volný.

Diecézní pouť rodin ke sv. Zdislavě, Jablonná v Podještědí, 12. 9. 2015

Centrum pro rodinu vás zve na diecézní pouť rodin do Jablonného v Podještědí, která se bude konat 12. září 2015. Poutní mše svatá v místě posledního odpočinku svaté Zdislavy, ochránkyň rodin a patronky naší diecéze, bude obětována za rodiny, za pokoj do všech vztahů, které prožíváme v rodinách, společenstvích, v kruhu přátel nebo na pracovišti. Mše svatá začíná v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy v 10.00 hodin. Jejím hlavním celebrantem bude P. Jan Blaha SDB. Po bohoslužbě budou v klášterní zahradě připraveny hry a soutěže pro celé rodiny. Poutníci jsou zváni na prohlídku kláštera i k návštěvě hrobu sv. Zdislavy. Navštívit mohou Zdislavinu studánku nebo se vydat na nedaleký hrad Lemberk. www.centrumprorodinu.cz

Diecézní setkání Modliteb matek, Liberec-Ruprechtice, 26. 9. 2015

Koncem září letošního roku se v Liberci-Ruprechticích uskuteční diecézní setkání Modliteb matek. Zveme na něj všechny maminky, babičky, kmotry i duchovní matky. Akce se koná 26. září v kostele sv. Ant. Paduánského v Liberci-Ruprechticích od 14.00 do 19.00 hodin. Na setkání se nemusíte přihlašovat předem.

Program: od 14.00 hodin slovo národní koordinátorky hnutí Modlitby matek (od 15.00 hodin malé pohoštění), v 15.45 hodin společná Modlitba matek, od 17.00 hodin mše svatá.

Kontakt pro případné dotazy:

J. Témínová, e-mail: Jolana.Tem@seznam.cz, tel.: 724 171 369, www.modlitbymatek.cz

Více z pozvámek na www.dltm.cz

Informace z diáře

litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta
a generálního vikáře P. Stanislava Příbyla CSsR
naleznete na www.dltm.cz

Katolické bohoslužby v České republice

nová on-line aplikace v počítačích a mobil. zařízeních
Na adrese bohoslužby.cirkev.cz (zkráceně b.cirkev.cz) najdete aplikaci, kde si můžete vyhledat bohoslužby podle různých kritérií (název kostela, místo, konkrétní hodina, den v týdnu či datum). Vyhledaný kostel si zobrazíte v mapě, k dispozici máte na jednom místě nejen přehled bohoslužeb (se zvýrazněním nejbližších a zobrazením podrobností), ale i dostupné kontakty a adresu farnosti, která může být i v jiné obci.

(zdroj: ing. Josef Bernard, koordinátor projektu)
www.cirkev.cz

Kurz animátorů

Pro zájemce ve věku 16-25 let se začátkem letošního října otevírá nový kurz animátorů. Probíhat bude po dobu dvou let v Centru života mládeže Křížovatka v Příchovicích. Animátorský kurz je určen pro ty, kteří se chtějí aktivně zapojit ve své farnosti, pracovat s dětmi a mládeží apod. V každém roce se uskuteční pět víkendových setkání: 4x přednášky a 1x praxe „v terénu“, a o letních prázdninách pětidenní soustředění). Kurz je zdarma, cestovné si hradí účastníci sami. Na závěr kurzu obdrží jeho absolventi osvědčení. Akci pořádá diecézní centrum pro mládež. Přihlášku a bližší informace naleznete na www.dcml.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2015 vyjde deset čísel
- cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti. Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535-6

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. Adresa redakce: Biskupství litoměřické - diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dltm.cz). Redakce: Jana Michálková (michalkova@dltm.cz). Grafická úprava: Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna PRIMA, s. r. o. (zelenka@primatisk.net). Objednávky a distribuci zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535-6

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Kněžské svěcení

27. června 2015,
katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

K textu na straně 12

Foto: Jana Michálková ■ fotogalerie na www.dltm.cz

Novokněžské požehnání

Prostrace

Příchod liturgického průvodu ke mši svaté

Vkládání rukou biskupa Jana Baxanta

Sv. Petr a Pavel

(Konverzace Panny Marie
se sv. Petrem a Pavlem)
Karel Škréta

hlavní oltářní obraz z kostela
sv. Petra a Pavla v Ústěku

Obraz v roce 2012 zrestauroval akad. mal. Jiří Brodský
Z uměleckých sbírek litoměřické diecéze

Foto: Jiří Brodský